

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Юридична консультація

Пільги членам сімей учасників АТО

▶ СТОР. 10

Історія

З братами не воюють

▶ СТОР. 14

Спорт

Вкрадене «золото»

▶ СТОР. 16

№ 155 (6409) СЕРЕДА, 17 СЕРПНЯ 2016 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

ДО ДНЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

П'ять днів свята біля моря

В Одесі свята люблять і вміють їх організовувати і проводити. Нинішній, 25-й, день народження Держави в місті біля моря вирішили святкувати п'ять днів.

Разом з одеситами в ньому візьмуть участь 12 тисяч людей із усіх регіонів країни й далекого зарубіжжя. В Одеському національному театрі опери й балету 22 серпня відбудеться благодійний творчий проект «З любов'ю зі Львова».

«З любов'ю зі Львова» — це авторський мікс, який подарує неповторній Одесі музичне побачення зі Львовом. Режисер-постановник дійства — народний артист України Василь Вовкун.

Артисти арт-кабаре представлять одеситам і гостям міста ексклюзивне танцювально-музичне шоу, яке дасть змогу глядачам зануритися в атмосферу прадавнього Львова.

А перлиною свята стане Восьмий Вишиванковий фестиваль, що має в Одесі величезний авторитет, і який уже змагається зі знаменитою Юмориною.

▶ СТОР. 2

Брюссель планує бути посередником у питаннях Криму

На тлі загострення напруженості довкола Криму та Донбасу Європейський Союз запропонував стати посередником між Україною та Росією. Про це заявив речник Єврокомісії, **інформує DW.** Він не уточнив, якою саме могла б стати ця роль Брюсселя, однак найголовніше, за його словами, — отримати сигнал стабільності ситуації.

Раніше верховна представниця Євросоюзу з питань зовнішньої політики та політики безпеки Федеріка Могеріні підтвердила, що ЄС засуджує і не визнає незаконну анексію Криму і Севастополя РФ. За її словами, Європейський Союз і його держави-члени постійно оцінюватимуть ситуацію, зокрема і сьогодні на засіданні комітету з питань політики та безпеки ЄС.

Національна безпека України: виклики та пріоритети

Фото Володимира СТРУМКОВСЬКОГО.

Донецька область, зона АТО.

Олександр Турчинов, Секретар РНБО України.

Уже понад два роки Україна протистоїть російській агресії. Окупаційні війська прагнуть реалізувати стратегію Путіна із знищення нашої незалежності та свободи. Водночас, Україна продемонструвала свою суб'єктність, за короткий період відновила свій військовий потенціал та стала бастіоном на шляху Путіна до Європи.

▶ СТОР. 4–5

ПОДІЇ

Школи до навчального року 100–відсотково готові

В Одесі вперше за 25 років у всіх школах і дошкільних закладах зроблено ремонт цілком із міського бюджету. За заявою директора департаменту освіти і науки Олени Буйневич, цього року на це було виділено рекордну суму — понад 283 млн. грн. (для порівняння: 2014-го на ремонт виділили 7,6 млн. грн.).

Завдяки цьому відремонтовано 123 міські школи, 38 дитсадків і три позашкільні центри відпочинку дітей: відреставровано фасади будинків, замінено перекриття. У 96 школах замінено вікна, у 70 школах і дитсадках зроблено ремонт дахів і фасадів, також виконано реконструкцію семи шкільних стадіонів, у 13 школах встановлено автоматичну пожежну сигналізацію. Загалом тепер у міста з'явилася можливість відкрити додатково 65 груп на 750 місць. Отже, з 1 вересня в Одесі за парти сядуть понад 120 тис. учнів, **підрахував В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

Будемо з гречкою!

На 460 гектарах в Чернігівській області уже зібрано врожай гречки. **Як поінформував департамент агропромислового розвитку ОДА,** середня врожайність сягає понад 12 центнерів з гектара, що перевищує торішні результати. Загалом у регіоні зернові та зернобобові культури зібрано на більш як половині площ, подолано рубіж у мільйон тонн. Нині аграрії активно збирають люпин та вику. Найвищу врожайність зернових має Срібнянський район — 55,8 центнера з гектара, **інформує наш власкор Василь ЧЕПУРНИЙ.**

КОРОТКО

■ Фонд гарантування вкладів фізичних осіб до 26 вересня 2016 року поновив виплати вкладникам банку «Хрещатик», **інформує прес-служба ФГВФО.**

■ 79 наукових розробок молодих учених, які перемогли в конкурсі проектів, фінансуватимуться за рахунок коштів державного бюджету. Для цього держава виділила 12 млн. грн. **(Урядовий портал).**

■ У Шостці запроваджують нові правила для підприємств та організацій, які ремонтуватимуть покрівлі житлових будинків. Відповідне доручення міський голова Микола Нога дав в. о. начальника управління ЖКГ Геннадію Мелашенку. У договорах з ремонтниками обов'язково буде зазначено гарантійні терміни експлуатації полагоджених об'єктів, **повідомляє наш сумський власкор Володимир ЧЕРНОВ.**

На параді 24 серпня військовослужбовці ЗСУ продемонструють експериментальні зразки нової форми *(Урядовий портал)*

ВІТАННЯ

Колективу Закарпатської обласної організації Національної спілки художників України

Дорогі друзі!

Сердечно вітаю з 70-річчям від дня заснування Закарпатської обласної організації Національної спілки художників України.

Образотворча культура Закарпаття має свою неповторність, часові особливості, усталену систему засобів художньої виразності. Творчість кожного художника вашої спілки унікальна, але є те найцінніше, що вас об'єднує й надихає, — прославлення рідного краю.

Ви не лише зберігаєте й примножуєте традиції національної школи живопису, а й пропагуєте вітчизняне мистецтво за межами України. Творчість видатних майстрів пензля Йосипа Бокшая та Адальберта Ерделі, багатьох інших закарпатців — всесвітньо відома. Не даремно серед митців вашої організації понад тридцять мають звання заслужених та народних художників України.

Переконаний, що ваша шляхетна праця й надалі даруватиме людям відчуття прекрасного, виховуватиме почуття патріотизму, гордості за свій народ, плекатиме духовні цінності.

Бажаю вам творчого натхнення, палких прихильників, міцного здоров'я, добробуту, миру і злагоди, а Закарпатській обласній організації Національної спілки художників — подальшого розвитку й нових успіхів у благородній справі служіння мистецтву.

**Голова Верховної Ради України
Андрій ПАРУБІЙ.**

Андрій Парубій скерував подання щодо судді Чауса на розгляд профільного комітету

«Сьогодні, 16 серпня 2016 року, Голова Верховного Суду України вніс до Верховної Ради України подання Генеральної прокуратури України щодо надання згоди на затримання та арешт (тримання під вартою) судді Дніпровського районного суду міста Києва Миколи Чауса», — повідомив Голова Верховної Ради України Андрій Парубій.

«Я негайно скеровую його до профільного комітету — Комітету з питань правової політики та правосуддя — для надання відповідного висновку. Як тільки комітет прийме своє рішення, я винесу це питання на розгляд Верховної Ради України», — заявив він.

«Моя принципова позиція — у питанні боротьби з корупцією не може бути жодних компромісів. Це наш найстрашніший внутрішній ворог, і боротьба з ним повинна бути такою ж нещадною, як боротьба проти зовнішнього агресора», — наголосив Андрій Парубій.

Прес-служба апарату Верховної Ради.

До Дня Незалежності

П'ять днів свята біля моря

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Цього року планують встановити новий рекорд ланцюжка людей у вишиванках. Торік до цієї акції долучилося 3 155 учасників.

Крім того, на Приморському бульварі працюватимуть ярмарок народних майстрів з усієї країни та яскраві фотозони. Тут же виступлять молоді поети і сучасні українські виконавці.

Цього року до традиційних заходів фестивалю додалися нові: показ стилізованого українського одягу, перший публічний масовий диктант з української мови і ранковий забіг у вишиванках.

Фестиваль вишиванок відбудеться за підтримки одеської міської ради.

Вишиванковий фестиваль — патріотичний проект на півдні України, мета якого — популяризація української культури. Фестиваль щорічний і проводиться з 2009 року. Він є суворо аполітичним. Будь-яка політична символіка на святі заборонена.

Фестиваль організовує молодь міста — оргкомітет Вишиванкового фестивалю (ГО «Вишиванковий фестиваль»), куди входять і представники різних неполітичних молодіжних організацій міста, і просто студенти й школярі.

Над Потьомкінськими сходами буде розгорнуто 25-метровий український прапор. А над ним на 25 повітряних кулях майорітимуть прапори Одеси та України.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

Долучаться до акції «Вся країна співає гімн»

На Черкащині урочистості з нагоди Дня Незалежності України відбудуться біля Свято-Троїцького собору. Цього дня черкащани долучаться до всеукраїнської хвилини мовчання, а також до акції «Вся Україна співає гімн». Буде проведено і тематичну виставку та вручення нагород борцям за незалежність України.

Крім того, як зауважив начальник управління культури Черкаської ОДА Олег Островський, черкащани долучаться до святкувань у Києві: «Троє дітей із Черкащини візьмуть участь у концерті дітей з особливими потребами під назвою «Особливо незалежні».

Також він попросив керівників районів до Дня Незалежності України завершити декомунізацію. А заступник голови Черкаської ОДА Віталій Коваль закликав перевірити обеліски та пам'ятники до початку святкувань та приділити увагу сім'ям загиблих АТОвців.

Яка громада має кращі здобутки

У Володимирецькому районі Рівненщини оголошено акцію «25 досягнень моєї громади». Сільським та селищним радам запропонували подати на конкурс здобутки громади за 1991—2016 роки в номінаціях: відомі мешканці, досягнення у різних галузях, історичні, культурні та природні пам'ятки тощо.

Напередодні Дня Незалежності оргкомітет визначить переможців, відзначить ті громади, котрі зробили вагомий внесок у розбудову української державності та утвердження незалежності України.

Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

Окупанти використовують різні методи терору, щоб залякати корінний народ,

а найактивніших — вижити з півострова

Судові процеси над кримськими татарами в Криму — це спроба витіснити корінний народ зі своєї землі як не лояльний до окупантів. Таку точку зору під час одноіменної прес-конференції в «Укрінформі» висловив народний депутат Рефат Чубаров (БПП). Участь у ній взяли також перший заступник міністра інформаційної політики України Еміне Джапарова та російські адвокати Марк Фейгін та Микола Полозов.

За словами депутата, позиція багатьох затриманих не відрізняється від позиції лідерів 100 держав, які не підтримали анексію Криму. «Але кримські татари опинилися абсолютно беззахисними перед сваволям російських окупантів. Крим анексовано, і, відповідно, ізольовано від можливості задіяти будь-які механізми міжнародного права. Ні журналісти, ні іноземні місії не можуть відвідати півострів. Росія повністю відрізала його від можливості міжнародного моніторингу», — сказав він.

А оскільки Крим — це частина України і світ не визнає анексії, на півострів не поширюється консульська допомога, яка часто є надзвичайно важливою, зауважив Микола Полозов, адвокат заступників голови Меджлісу кримськотатарського народу Ільмі Умерова та Ахтема Чийгоза.

Зліва направо: адвокат Микола Полозов, перший заступник міністра інформаційної політики України Еміне Джапарова, народний депутат України Рефат Чубаров, адвокат Марк Фейгін.

За словами адвоката, Російська Федерація розділила фігурантів справи 26 лютого за національною ознакою. Усі підсудні — це кримські татари, а постраждалі, свідки обвинувачення — російськомовне населення. «Це, безумовно, не впливає позитивно на міжнаціональні відносини на півострові», — сказав він.

Як відомо, 26 лютого 2014 року в Криму відбулося два мітинги — сепаратистський партії «Русское единство» Аксьонова та організований Меджлісом за збереження Криму в складі України. «Нині чиниться політична помста як Ахтему Чийгозу, так і іншим за їх патріотичну позицію. На жаль, російська влада випробовує різні новації у судових процесах для того, щоб максимально ускладнити доступ Чийгоза до правосуддя», — наголосив М. Полозов.

Російська влада, додав він, тисне не лише за допомогою державного репресивного апарату, а й використовує кримінальний терор. За останні два роки багато кримських татар були викрадені, вбиті. Ідеться не про побутовий кримінал, а скоріше за все, це організовані, плановані акції погрожуючого характеру. Політика Росії в Криму відносно кримських татар достатньо проста — найактивніших вона намагається видавити за межі Криму, залякати кримінальним терором для того, щоб решта боялися, не висловлювали відкрито свою точку зору, і не могли протистояти тому беззаконню, який РФ чинить у Криму.

ЦИТАТА

Народний депутат Рефат Чубаров:

«Ці постійні заяви, що санкції можуть бути зняті, якщо Росія виконуватиме Мінські домовленості, свідчать про те, що частина європейських політиків свідомо відкидає тему дотримання прав людини на підконтрольних РФ територіях».

На думку російського адвоката Марка Фейгіна, тема кримських татар має етнічну специфіку. «На території Криму перебувають і російськомовні, і україномовні громадяни України, але тиск, який здійснюється на кримських татар, має історичний підтекст. Рік сталінської депортації кримськотатарського народу — 1944-й — є підґрунтям для репресій сьогодні. Нинішня російська влада бачить у кримських татарах інсургентів, не лояльних до РФ людей. Це викликає рецидиви історичного минулого. Адже нинішні російські спецслужби — спадкоємці тих спецслужб», — сказав він.

Справу І. Умерова адвокат вважає символічною та пропагандистською: «Потрібно показати, як мають поводитися кримські татари. Вони не повинні виступати проти березневого референдуму 2014 року, проти окупації, врешті, заявляти, що Крим є частиною України». «Якщо вже таку людину, як І. Умеров (свого часу він очолював Бахчисарайську райдержадміністрацію, був заступником Голови Верховної Ради АРК), можна притягти до кримінальної відповідальності за слова, хоча конституція РФ передбачає свободу слова, то це означає, що будь-кого з кримських татар можна засудити з легкістю», — вважає М. Фейгін.

Олена РОМАШКІНА.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.
Більше фото тут — www.golos.com.ua

Ефективне управління транспортом — це не просто підвищення тарифів

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

У гірничо-металургійному комплексі через проблеми із перевезенням публічно-акціонерним товариством «Укрзалізниця» сировини для металургійних підприємств склалася критична ситуація. З відповідним зверненням до голови Комітету Верховної Ради України з питань промислової політики та підприємництва Віктора Галасюка (на знімку) звернулося об'єднання підприємств «Укрметалургпром».

За даними «Укрметалургпрому», незважаючи на складні економічні умови, українським металургам у першому півріччі 2016 року порівняно з аналогічним періодом 2015-го вдалося на 10 відсотків наростити обсяги виробництва — до 12,5 мільйона тонн сталі. До того ж підприємства галузі майже повністю зберегли трудові ресурси та підвищили середньомісячну зарплату працівникам майже на 20 відсотків (із 6 400 до 7 604 гривень) Однак, згідно з експертними оцінками, обсяги виробництва сталі могли б досягти 16 мільйонів тонн, що забезпечило б додаткові 1,8 мільярда доларів США експортних надходжень. Зокрема, йдеться про недостатню пропускну можливість інфраструктури (наприклад, залізничний перегін Комиш-Зоря—Волноваха), дефіцит тяги, а також недостатнє забезпечення пальним.

В. Галасюк офіційно звернувся до Прем'єр-міністра Володимира Гройсмана для невідкладного налагодження належного транспортного обслуговування «Укрзалізницею» підприємств ГМК.

«Транспорт не повинен бути «вузьким місцем» для виробництва, через яке металургійна галузь недоотримує експортну виручку! Це серйозний удар по всій промисловості та економіці, а значить, і по курсу гривні та стабільності цін у магазинах», — зазначає у листі Віктор Галасюк.

Також народний депутат, як він повідомив «Голосу України», пропонує провести спільну нараду за участю керівництва Міністерства економічного розвитку і торгівлі України, Міністерства інфраструктури, Міністерства енергетики та вугільної промисловості, Комітету Верховної Ради з питань промислової політики та підприємництва та фахівців ОП «Укрметалургпром» задля напрацювання плану невідкладних заходів.

ДОСЛІВНО

Голова Комітету з питань промислової політики та підприємництва Віктор ГАЛАСЮК:

«Транспортні проблеми «вічні», але, мабуть, не дарма уряд підвищив тарифи на залізничні вантажні перевезення: минулого року — на 30 відсотків, нинішнього — на 15. Ефективне управління транспортом — це не просто підвищення тарифів, це комплексне задоволення потреб споживачів, у тому числі української промисловості та ГМК».

Провести інвентаризацію землі та її власників

Народний депутат Вадим Підберезняк (на знімку ліворуч) («Народний фронт») виступив із пропозицією створити єдиний державний електронний реєстр земель, власників та орендарів.

«В Україні необхідно терміново провести інвентаризацію землі та її власників. Створити реєстри власників і орендарів. Це полегшить і завдання для податкової та водночас покаже, які землі використовуються незаконно. У такий спосіб ми зможемо зняти масу проблемних ситуацій, в тому числі із крадіжками врожаю на чужих полях», — **цитує слова депутата прес-служба Миколаївської обласної організації партії «Народний фронт».**

Цю заяву В. Підберезняк зробив у контексті численних звернень та скарг на скандали навколо земельних питань, зокрема щодо земельних паїв та договорів оренди з горезвісною «Агрофірмою Корнацьких» у Первомайському районі Миколаївської області. Крім того, останнім часом збільшилась кількість викрадень врожаю на спірних землях, уточнили в прес-службі.

Народний депутат переконаний: єдиний державний електронний реєстр земель, власників та орендарів має бути схожий на єдиний реєстр юридичних осіб.

Фото з сайту nfront.org.ua

САМОВРЯДУВАННЯ

Дріб'язкова боротьба за владу

Уже давно голову обласної ради Семена Салатенка намагаються відправити у відставку. Однак щоразу, коли ставало відомо про такі наміри політичних опонентів, на сесії масово з'являлися громадські активісти, і питання не наважувалися навіть внести до порядку денного. Семен Салатенко прийшов у владу з Майдану, був добровольцем в АТО, де воював у складі батальйону «Дніпро-1», тож прихильників у нього в області вистачає.

На шостій сесії, яка відбулась 10 серпня 23 депутати обласної ради підготували письмове звернення, в якому ініціювали внесення цього пункту до порядку денного сесії.

В обговоренні взяли участь і депутати, і громадські активісти. До Сум навіть приїхав із Дніпра кандидат технічних наук, полковник у відставці Володимир Лендич. Він прийшов на сесію підтримати бойового побратима, бо був заступником командира військового підрозділу, в якому Семен Салатенко воював рядовим бійцем. На переконання В. Лендича, на прикордонній Сумщині є більш важливі речі, ніж дріб'язкова боротьба за владу — вона робить слабшими всіх, хто щиро бажає успіхів своїй державі. У такому само ключі виступив і член ради старійшин всеукраїнського об'єднання «Майдан» сумчанин Михайло Андросов.

Що стосується корупції, то, можливо, саме ця проблема підштовхнула опонентів С. Салатенка до рішучих дій. Не так давно Семен Павлович провів прес-конференцію в Києві, яка відбулась в інформагентстві «Інтерфакс-Україна». Там він назвав прізвища головних корупціонерів Сумщини, серед них — чотирьох депутатів облради. Кому ж таке сподобається і хто після таких звинувачень не спробує дати здачі, а ще краще — нейтралізувати опонента?

Усі ці аргументи, що прозвучали у виступах депутатів та присутніх на сесії активістів, виявились вагомі. Семен Салатенко поставив на голосування питання щодо довіри самому собі, але воно не здобуло підтримки навіть для внесення до порядку денного сесії. Із 64 депутатів Сумської обласної ради «за» проголосували лише 27.

Володимир ЧЕРНОВ.
Сумська область.

Хочеш змін — виходь із тіні

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Нещодавно народний депутата Оксана Продан** (на знімку) **(БПП) разом з активістами та членами Всеукраїнського об'єднання малого та середнього бізнесу «Фортеця» відвідали Умань Черкаської області). Під час візиту йшлося про стихійну торгівлю.

Одна з головних проблем, за словами О. Продан, — багато хто не реєструється як підприємець. Мовляв, чому я повинен сплачувати єдиний податок, коли ціни підвищуються, а жити легше не стає, чиновники продовжують красти. «З цим можна погодитися. Україна — далеко не найкраще місце для тих, хто хоче займатися власною справою. Але що далі? — зауважила народний депутат. — Працювати в тіні, тішитися, що «моя хата скраю», нехай там самі розбираються, а я тим часом буду всіх ганьбити, бо в «країні все погано». Або ж платити єдиний податок, мати повноцінне право голосу, вимагати від влади робити свою роботу. Насамперед приймати і гарантувати європейські правила життя. Я — за другий варіант».

Якщо ми хочемо якісних змін, наголосила О. Продан, маємо працювати, тиснути на владу. А це можливо лише за умови легальної роботи — реєстрації та сплати податків. «Якщо ви цього не робите, ви фактично позбавлені права голосу, у будь-який момент вас можуть оштрафувати, згідно зі ст. 164 Кодексу про адміністративні правопорушення, на суму від 17 000 гривень», —написала вона у своєму блозі в одному з інтернет-видань.

Це, за словами обраниці, головна причина того, чому навесні цього року підприємці з об'єднання «Фортеця» ініціювали звернення до всіх вільних, ініціативних і самодостатніх громадян України. Його суть проста: хочеш бути справжнім громадянином, прагнеш жити в новій країні — виходь із тіні, контролюй владу, вимагай проведення реформ. «Інакше залишається тільки нарікати на себе», — констатувала вона.

Вл. інф.

У ФРАКЦІЯХ І ГРУПАХ

Треба говорити не про вибори, а про відповідальність

Голова фракції Партії «Блок Петра Порошенка» Ігор Гринів переконаний, що у нинішнього Президента Петра Порошенка серед українських політиків поки що немає конкурента, який запропонував би достойний порядок денний розвитку країни. За словами голови фракції, на участь у майбутніх президентських виборах «претендувати може хто завгодно».

Парламентарій зауважив, що Україна на експерименти не піде... «Досі всі вибори були дуже логічні. І сподіваюся, що така квазілогіка — «проголосуймо за когось, за кого ми не голосували», — не спрацює», — зазначив він.

Голова фракції, **як повідомляє прес-служба партії БПП**, переконаний, що другий термін для Президента Порошенка — не самоціль, а функція, що диктується логікою проведення реформ. «Наше завдання і наша відповідальність — реформувати Українську державу. Якщо Петро Порошенко є частиною цієї відповідальності, то йому потрібен час для виконання того завдання. Він не повинен оглядатися, ухвалюючи рішення. Але щоб стати Президентом на другий термін, потрібно одночасно змінити країну й завоювати підтримку людей уже тепер», — підкреслив він.

«Ми говоримо не про вибори, а про відповідальність. Про завдання. Про готовність виконувати їх. П'ять років — надто малий термін, щоб змінити країну», — підкреслив Ігор Гринів.

СПІВЧУТТЯ

Висловлюю щирі співчуття народному депутатові України ЛИТВИНУ Володимиру Михайловичу у зв'язку з тяжкою втратою — смертю батька

Михайла Климовича.

Важко знайти слова втіхи, коли йде у вічність рідна людина, яка дала тобі путівку в життя. Нехай Господь дасть Вам, Володимире Михайловичу, мужності і терпіння пережити гіркоту цієї непоправної втрати.

Голова Верховної Ради України Андрій ПАРУБІЙ.

Депутатська група «Воля народу» висловлює глибокі співчуття Литвину Володимиру Михайловичу з приводу тяжкої втрати — смерті батька

Михайла Климовича ЛИТВИНА.

Народні депутати України з глибоким сумом і скорботою поділяють ваше горе та підтримують Вас, Володимире Михайловичу, ваших рідних та близьких.

Редакція «Голосу України» також висловлює глибоке співчуття Литвину Володимиру Михайловичу з приводу непоправної втрати — смерті батька

Михайла Климовича.

Національна безпека України: виклики та пріоритети

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Для того, щоб ефективно протистояти російському агресору, нам необхідно чітко усвідомлювати світову картину, розуміти місце і роль нашої боротьби у глобальному вимірі. Російська агресія в Україні, війни на Близькому Сході, нестабільність та військові конфлікти в Північній Африці, зростання напруженості у відносинах між державами Східної Азії, агресивні провокації КНДР, міжнародний тероризм є симптомами кризи глобальної системи міжнародної безпеки, що з часом тільки поглиблюється.

Цілком ймовірним є зростання масштабів та інтенсивності цих конфліктів, виникнення нових зон нестабільності з дедалі ширшим залученням провідних держав до військового протистояння. Така небезпечна тенденція може призвести до можливості загальносвітового військового конфлікту, який може являти собою як повномасштабну війну, так і систему локальних і регіональних конфліктів різного ступеню інтенсивності, за результатами яких відбудеться формування нового світового балансу сил.

Ця нестабільність, як вже бувало в історії, супроводжує зміну технологічних укладів. Радикальних проривів досягнуто у зберіганні та виробництві електроенергії, інформаційних технологіях, біології та медицині, виробництві принципово нових матеріалів, а також пов'язаних з цим нових військових і безпекових технологій, та відповідних змін у формах і методах ведення сучасних війн.

Світ перебуває на етапі трансформації й формування нової моделі управління глобальними процесами. Суттєво зростає вага людського, насамперед інтелектуального, ресурсу, значення окремих елементів інфраструктури, а саме інформаційно-телекомунікаційних, транспортних, фінансових, інституційних.

Трансформується роль природних ресурсів. Принциповою вимогою стає екологічність і ефективність їх використання. Все це відбувається на тлі глобальних кліматичних змін, зростання кількості та масштабів природних катаклізмів.

На наших очах почалося завершення ери нафти. Як зазначив ще у минулому столітті саудівський міністр нафти Закі Ямані: «Кам'яний вік скінчився не тому, що на Землі скінчилося каміння». Традиційні вуглеводні відіграли свою історичну місію і поступово витісняються новими джерелами енергії, насамперед відновлюваними, та енергоефективними технологіями. Неврахування цих процесів відкидає країни на периферію світового розвитку.

У регіональному вимірі небезпечність загроз посилюється через кризу Європейського проекту. Населення Європи старіє, що обумовлює потребу в залученні трудових ресурсів ззовні. Водночас, європейські суспільства неспроможні забезпечити органічну інтеграцію мігрантів за умов небачених за масштабами з часів Другої світової війни міграційних процесів. Кризові явища посилюють суперечності між загальноєвропейськими і національними інтересами. Результати консультативного референдуму в Нідерландах (квітень 2016 року) обумовлені не так ставленням громадян цієї держави до України, як їх незадоволенням процесами, які відбуваються в ЄС. Ще більш наочним наслідком цих процесів став Brexit. Ця криза не є першою і навряд чи буде останньою. Європа — живий організм, який може подолати свої проблеми і вийти з кризи оновленим і сильнішим, аніж раніше. Але для цього необхідно реалістично оцінювати і оперативно реагувати не лише на внутрішні проблеми, а й на зовнішні виклики.

Фото Володимира СТРУМКОВСЬКОГО.

Секретар РНБО України Олександр Турчинов узяв участь у церемонії передачі військової техніки до зони АТО.

Внутрішня слабкість єдиної Європи посилює її уразливість перед російською загрозою і міжнародним тероризмом, які у сукупності становлять екзистенційний виклик Європейській цивілізації, який усвідомлений далеко не всіма.

Європейська зовнішня і безпекова політика є інерційною та реактивною, її визначальною рисою стала «м'якість без сили». Події 2008—2016 років переконливо довели, що у сучасному світі навіть величезна економічна міць, сила права і переконливість успішної суспільної моделі не гарантують захищеності від гібридних загроз, а безсоромне застосування жорсткої сили дає результат, якщо не зустрічає гідного опору.

За цих умов знов, як і за часів холодної війни, ключовою є роль США як провідної демократії світу і гаранта міжнародної безпеки. США та очолювані ними альянси, насамперед НАТО, є глобальною силою, здатною унеможливити повернення світу до часів великого протистояння демократії й тоталітаризму, яке коштувало життя десяткам мільйонів людей як в Європі, так і в Азії під час останньої світової війни. Натомість у самих США у відповідь на кризу глобалізації посилюються ізоляціоністські тенденції, традиційний зовнішньополітичний курс Вашингтона після президентських виборів може зазнати суттєвих змін. Тому сподівання на американську безпекову «парасольку» без проведення власної політики захисту національних інтересів є легковажними і інфантильними.

Вищезазначене добре усвідомлюють у провідних столицях світу. І якщо держави Заходу і Китай в умовах латентного протистояння намагаються використати технологічні зміни та економічний потенціал для забезпечення своїх стратегічних інтересів, то керівництво Росії діє на основі права сили як першого і останнього аргументу. У той же час ресурси РФ стрімко тануть, і нинішня спроба геополітичного наступу — може стати прелюдією кінця путінського режиму. Важливою особливістю поточної кризи є наявність в імперсько-шовіністичної Росії ядерної зброї і демонстративна готовність до її використання як ultima ratio. Право вето у Раді Безпеки ООН дозволяє Росії блокувати використання міжнародно-правових механізмів запобігання агресії, передбачених Статутом ООН.

Російська зовнішня і безпекова політика визначаються суперечливим впливом двох основних чинників: ностальгією за імперською величчю і намаганням дестабілізувати ринки нафти і газу для відновлення надприбутків від високих цін. Обидва ці чинника за суттю є ірраціональними, позаяк базуються на некритичному сприйнятті міфологізованого минулого і не враховують об'єктивні сучасні тренди.

Уже з 2012 року російська економіка попри високі на той час ціни на енергоносії й відсутність торговельних обмежень почала демонструвати ознаки входження у рецесію. Соціальний контракт часів 1-го і 2-го строків В. Путіна, який передбачав відмову населення від реальних політичних прав і свобод в обмін на неухильне зростання соціальних стандартів, більше не міг виконуватися. За цих умов Кремль, як і на початку XX століття, знайшов вихід у роздмухуванні мілітаристських і шовіністичних настроїв у суспільстві.

Формуючи біля своїх кордонів зони заморожених і гарячих конфліктів та дестабілізуючи сусідні держави, Росія у свідомості кремлівських реваншистів неухильно проводить політику посилення власних позицій напередодні глобального конфлікту. Найбільш небезпечним є те, що Кремль сподівається перемогти у майбутньому протистоянні із незрівнянно потужнішим противником, що неможливо без превентивного застосування ядерної зброї. Такий підхід призводить до відволікання гігантських ресурсів на мілітаризацію, що тільки погіршує і так непросту економічну і соціальну ситуацію в Росії.

Попри ілюзорність мотивів, російська агресивна зовнішня політика сьогодні спирається на доволі потужні матеріально-технічні та воєнні ресурси й засоби і має реальні результати. Сьогодні Кремль вживає всіх заходів до відновлення прямого контролю над державами, території яких колись входили до Російської/радянської імперії. Україна, Білорусь, Молдова, Казахстан, країни Південного Кавказу та Центральної Азії — це першочергові об'єкти російської агресії. Як інструменти «примушення до дружби» Росія використовує енергетичні ресурси, економічні важелі, штучні об'єднання, такі як СНД, ОДКБ, ЄАЕС, а за необхідності, як це було у 1992 році у Молдові, у 2008 році у Грузії і є з 2014 року в Україні, і пряму військову силу. Ситуацію ускладнює і те, що економіки і політичні системи саме цих країн є недостатньо реформованими, оборонні та безпекові спроможності не відповідають масштабу російської загрози, ці держави не інтегровані до ЄС і НАТО і не можуть покладатися на зовнішні гарантії безпеки.

Водночас, метою Кремля на європейському напрямку, на відміну від часів домінування комуністичної доктрини, є не так отримання безпосереднього контролю над вільними країнами Європи, як руйнування єдності ЄС та перетворення його складових на корумповані автократії, за своєю сутністю подібні путінській Росії. Союзниками Кремля при цьому об'єктивно стають радикальні політичні сили усього спектра — від комуністів до фашистів.

Підтримуючи авторитарні тенденції у регіоні, у тому числі прямо фінансуючи антидемократичні політичні сили, корумпуючи еліти, активно використовуючи криміналітет, Росія виступає чинником руйнування міжнародної безпеки, суспільного регресу і деградації.

У російській агресивній стратегії Україна посідає ключове місце. Без її повного підпорядкування завданням Кремля успішне продовження агресивного зовнішнього курсу РФ неможливе.

Як і майже 100 років тому, Росія потребує потужності української промисловості, насамперед ОПК, замінити які Кремлю не вдалося за 25 років після розпаду СРСР. Для отримання хоч якихось шансів на успішність протистояння з НАТО російські збройні сили мають укріпитися на українських територіях, принаймні по берегу Дніпра. Порятунок російської економіки, що стрімко деградує, за задумом кремлівських стратегів вимагає залучення українських ресурсів, зокрема рук і мізків мільйонів українців.

Битва за Україну для путінської РФ, як і для ленінської РРФСР — поворотний момент.

Якщо Кремль переможе, то система європейської безпеки буде остаточно зруйнована, а перед російськими військами відкриється шлях далі на Захід. Якщо Україна вистоїть — розповзання війни буде зупинене.

Росія активно використовує парадигму гібридної війни, тобто комплекс скоординованих і ув'язаних спільним задумом дипломатичних, інформаційних, військових і економічних заходів, спрямованих на реалізацію агресивних цілей імперської політики.

По-перше, парадигма гібридної війни спрямована на підрив і руйнування усього комплексу суспільних відносин у об'єкта агресії, знищення волі до опору. Пам'ятаємо про це особливо сьогодні, коли

комплексна дестабілізація є основним інструментом агресії РФ проти нашої держави. Поряд з окупацією Криму і прямою військовою агресією на Донбасі у хід йде все: від корупції та організованої злочинності, підтриманих професійним арсеналом російських спецслужб, до спеціальних кібер- та інформаційних операцій.

Російські спецслужби активізували роботу в радикальних середовищах і прагнуть спрямувати нерідко виправдане невдоволення людей для руйнування нашої держави.

По-друге, гібридна війна, з одного боку, є самостійною парадигмою ведення бойових дій, а з другого, може розглядатися як комплекс заходів передвоєнного періоду, що передує початку відкритої широкомасштабної військової агресії. Це слід чітко усвідомлювати і враховувати під час оборонного планування.

По-третє, застосовані під час гібридної війни засоби є високо латентними, їх складно ідентифікувати, а ще складніше нанести удар у відповідь.

Класичним вже став вислів «нас там нет».

Наприклад, руйнуючи інфраструктуру життєзабезпечення у Сирії, російська авіація стимулювала міграційні потоки до Європи, фактично відкривши новий фронт проти Заходу. Водночас, довести наявність такого замислу і відповісти на нього вкрай складно для сучасних демократичних держав.

Російська агресія є найзагрозливішою небезпекою для майбутнього Української державності, нашого суверенітету і територіальної цілісності. РФ зміцнює армійські корпуси на окупованому Донбасі, забезпечує їх сучасною військовою технікою і зброєю. Тільки за офіційними заявами міністра оборони РФ С. Шойгу поблизу кордонів України здійснюється розгортання трьох нових дивізій. На західному напрямі на додаток до вже розгорнутих військ формується одна танкова і дві загальновійськові армії. Потужне угруповання військ наступального характеру створено в окупованому Криму. На його озброєнні перебувають ракетні комплекси і літаки, що здатні нести ядерну зброю, а інфраструктура для її зберігання в

Сьогодні Кремль вживає всіх заходів до відновлення прямого контролю над державами, території яких колись входили до Російської/радянської імперії

ПОЛІТИКА

Криму відновлюється швидкими темпами.

Спецслужби РФ ведуть наполегливу роботу з дестабілізації Молдови. Якщо їм це вдасться, то можна очікувати на швидке утворення небезпечного джерела нестабільності у Придністров'ї та значне нарощування російського військового потенціалу біля південно-західних кордонів України. Росія намагається посилити свою військову присутність у Білорусі.

Виходячи зі стратегічного наміру Кремля підпорядкувати нашу державу, ситуація може розвиватися за такими основними сценаріями:

1. Воєнний сценарій — повномасштабна військова агресія, яка наразі є найбільш проблемною та небезпечною для самого Кремля, але до здійснення якої ЗС РФ наполегливо готуються.

2. Гібридний сценарій, який на сьогодні залишається найбільш імовірним.

Цей сценарій передбачає продовження бойових дій малої інтенсивності на Донбасі, що не виключає можливості локальних наступальних операцій російських регулярних та іррегулярних підрозділів, а також підривну діяльність на решті території України. При цьому росіяни свідомо і системно порушують Мінські угоди, постійно обстрілюючи позиції наших військ, зокрема із важкої зброї, забороненої цими угодами. Цю зброю нерідко переховують серед жилих кварталів, навмисно наражаючи на небезпеку мирних українців, що страждають під окупацією. Лише за день окупаційні війська витрачають від 1 до 10 тонн боєприпасів.

Ми маємо бути готові до реалізації кожного із цих сценаріїв.

Довгостроковий характер російської загрози на тлі стійких тенденцій до зростання нестабільності у Європі та світі формують зовнішнє безпекове середовище навколо України і визначають найвищий пріоритет політики національної безпеки у державній політиці України.

Тільки успішна і послідовна політика, що виходить з максимально ефективного використання власних обмежених людських, фінансових, матеріально-технічних та інформаційних ресурсів, неухильне просування у напрямі європейської і євроатлантичної інтеграції, а також всебічний розвиток взаємодії зі стратегічними союзниками, у тому числі у сфері налагодження військово-технічного співробітництва, дадуть змогу захистити інтереси України і створити синергетичний ефект національної єдності та міжнародної співпраці.

За цих умов найвищим національним пріоритетом є дальше зміцнення сектору безпеки і оборони. Під час зовнішньої агресії розвиток Збройних Сил, Національної гвардії, Служби безпеки України, правоохоронних і розвідувальних органів є без перебільшення умовою виживання незалежної України та її поступу. На цьому не можна економити гроші. Фінанси не будуть потрібні, якщо ми не зможемо захистити державу.

Воєнна реформа повинна забезпечити повну відмову від російсько-радянського ставлення до солдата як до гарматного м'яса та запровадження головного принципу НАТО — безумовної важливості збереження життя військовослужбовців при виконанні бойових завдань. Проходження військової служби має відкривати соціальні сходи, стати обов'язковою умовою для політичної чи державної кар'єри, бути суспільно престижним і матеріально привабливим.

Поряд з тим слід посилити демократичний цивільний контроль за сектором безпеки і оборони України. Політики мають не лише контролювати військових, а й нести свою частку відповідальності за ухвалені ними рішення та їхні наслідки.

За ці два роки зроблено чимало. Фактично з руїн відновлені Збройні Сили України. Відбувається поступова професіоналізація нашої армії.

Лише за сім місяців 2016 року майже на 40% збільшилась кількість контрактників. Уже у другому півріччі 2016 року всі мобілізовані мають повернутися додому. Але у разі серйозного загострення на фронті нова мобілізація буде оголошена негайно.

В умовах протистояння з РФ Україна не може відмовитися від призову. Потреба у підготовлених резервах є занадто великою і критичною для виживання держави.

Вперше в історії незалежної України здійснено комплексний огляд сектору безпеки і оборони, на основі якого Рада національної безпеки і оборони України прийняла систему стратегічних документів безпекового і оборонного планування.

Зокрема,

ухвалено нову Стратегію національної безпеки України, у якій визначено пріоритетні завдання захисту нашої держави і безпеки її громадян. Стратегія визначає, що запорукою національної безпеки і відновлення територіальної цілісності України є потужні Збройні Сили України, інші утворені відповідно до законів України військові формування,

що забезпечені сучасним озброєнням і військовою технікою, активна зовнішньополітична діяльність, ефективні розвідувальні, контррозвідувальні та правоохоронні органи.

Нова Воєнна доктрина України визначає головною метою воєнної політики України створення умов для відновлення територіальної цілісності держави, її суверенітету і недоторканності в межах державного кордону України. Також цей документ чітко визначає військових партнерів, а також воєнного противника, яким сьогодні є Російська Федерація.

Вперше в історії України затверджено Концепцію розвитку сектору безпеки і оборони України, яка визначає взаємопов'язані за єдиним задумом напрями і пріоритети розвитку сектору безпеки і оборони як цілісної системи. Документом визначені основні завдання і етапи реформування всіх суб'єктів сектору безпеки і оборони.

Стратегічний оборонний бюлетень України розвиває і конкретизує положення Стратегії національної безпеки України, Воєнної доктрини України та Концепції розвитку сектору безпеки і оборони України і є завершальним документом у циклі оборонного планування.

Бюлетень визначає конкретні заходи щодо реформування ЗСУ та інших сил оборони.

Стратегія кібербезпеки України вперше встановлює розподіл відповідальності органів сектору безпеки і оборони у сфері кібербезпеки, передбачає створення координаційного механізму в цій сфері, визначає напрями і пріоритети розвитку спроможностей щодо кіберзахисту і забезпечення кібербезпеки.

Поглиблюється співробітництво з НАТО, послідовно запроваджуються стандарти Альянсу в секторі безпеки і оборони України. Разом з партнерами створено шість нових трастових фондів, до процесів розвитку сектору безпеки і оборони залучено експертів з держав—членів НАТО, розвивається військово-технічне співробітництво з цими державами. На Варшавському саміті Альянсу прийнято рішення щодо надання Україні Комплексного пакета допомоги.

Набув потужного імпульсу розвиток вітчизняного оборонно-промислового комплексу, який перетворився на один з пріоритетних секторів економіки. Метою реформування ОПК є забезпечення Збройних Сил України та інших військових формувань сучасним озброєнням і військовою технікою. Рада національної безпеки і оборони України визначила основні напрями розвитку ОПК та завдання щодо забезпечення ЗСУ, інших військових формувань сучасним озброєнням і військовою технікою.

Має стати безумовним пріоритетом відновлення ракетного щита України, збільшення бойового потенціалу артилерійських систем і відновлення надійної ППО, виробництво боєприпасів, розвиток систем телекомунікацій, автоматизованих систем управління військами і розвідки.

Реформується система Міністерства внутрішніх справ України. Створено Національну поліцію, основне завдання якої — захист прав, свобод і законних інтересів громадян. Сьогодні Національна поліція несе важкий тягар відповідальності за боротьбу зі злочинністю, масштаб якої вже починає загрожувати національній безпеці.

Сформовано Національну гвардію України як військове формування з правоохоронними функціями на принципово новій європейській основі. Розвиваються Державна прикордонна служба, Державна служба з надзвичайних ситуацій і Державна міграційна служба як складові системи Міністерства внутрішніх справ.

Відповідно до вимог Конституції України реформується система досудового слідства, створено інституційну основу для посилення боротьби з корупцією.

Формується національна система кібербезпеки і кіберзахисту, яка повинна забезпечити оперативне і адекватне реагування на кіберзагрози. Чітко визначено відповідальність складових цієї системи. При Раді національної безпеки і оборони України розпочав діяльність Національний координаційний центр кібербезпеки. У державі розгортається Національна телекомунікаційна мережа.

Розпочато реформування розвідувальних органів. Створено Об'єднаний комітет з питань розвідувальної діяльності при Президентові України, розроблено і затверджено Главою держави Національну розвідувальну програму України на період до 2020 року. Завершується створення системи забезпечення видовою інформацією органів сектору безпеки і оборони та інших споживачів, збільшуються можливості аерокосмічної розвідки.

У співпраці з експертами ЄС і НАТО розроблено проект концепції реформування СБУ, який враховує європейські принципи функціонування спецслужб і вітчизняний досвід протистояння російській агресії.

Формується сектор безпеки і оборони України як цілісна система, об'єднана єдиним керівництвом. Вдосконалено механізм координації діяльності його складових. Зокрема, за рішеннями Ради національної безпеки і оборони України створено Воєнний кабінет РНБО України, Головний ситуаційний центр України, активно розвивається мережа ситуаційних центрів органів сектору безпеки і оборони, а також центральних і місцевих органів виконавчої влади. Зокрема, ситуаційні центри створено в усіх обласних державних адміністраціях. Ця мережа надає змогу забезпечити координацію і контроль дій державних органів у режимі онлайн, а у разі кризових ситуацій перебирати на Головний ситуаційний центр держави управління силами і засобами сектору безпеки і оборони України.

Загалом протягом 2015-го та першого півріччя 2016 року в Україні визначено стратегічне бачення розвитку системи забезпечення національної безпеки та сектору безпеки і оборони. В основному сформовано його законодавчу і нормативно-правову базу. Активно реалізуються визначені стратегічні цілі реформи. Таким чином, завершено перший етап реформування системи національної безпеки і оборони.

Реформа системи забезпечення національної безпеки і оборони знайшла підтримку і більшості громадян України, й іноземних партнерів, насамперед держав—членів НАТО.

Ключове завдання подальшої реалізації реформи системи національної безпеки і оборони полягає у розвитку безпекового і оборонного потенціалу держави. Особлива відповідальність за хід реформи покладається на керівників органів сектору безпеки і оборони відповідно до завдань, визначених Президентом України і Радою національної безпеки і оборони України.

Але всі ці реформи можливі лише на основі успішного економічного розвитку. А для цього потрібно суттєво збільшити ефективність державного апарату, забезпечити тотальну боротьбу з корупцією, створити сприятливі умови для національного виробника та іноземних інвесторів.

Переконаний, ми можемо це все зробити. Але головна передумова для цього — консолідація та єдність нашої нації!

Слава Україні!

Олександр ТУРЧИНОВ,
Секретар РНБО України.

ХРОНІКА

Ворог накрив наші опорні пункти щільним вогнем

За останню добу (станом на 16.08) бойовики відкривали вогонь по наших військових понад 50 разів. За даними прес-центру АТО, півтори сотні мін випущено по позиціях Авдіївської промзони, Зайцевого та Майорська, де ворог також активно застосовував гранатомети та кулемети великого калібру. Під мінометний, гранатометний та кулеметний вогонь потрапили бійці ЗСУ в Новгородському та Кіровому. Неспокійно було у Новотроїцькому та Нижньому Лозовому. Поблизу Луганського та Верхньоторецького ворожий вогонь вівся з БМП.

Що відбувається на фронті, розповів боєць ЗСУ (район дислокації маріупольський напрямок): «Ситуація напружена. Вночі бойовики накрили наш опорний пункт щільним вогнем. Понад 20 вирв сьогодні вранці нарахували разом з представниками ОБСЄ. Орки лупили із САУ. Обстріл тривав десь півгодини. Двоє наших бійців отримали тяжкі поранення: міна розірвалася недалеко від них. Хлопців одразу евакуювали до лікарні. Молимося за них, і сподіваємося, що все з ними буде добре. Сепари накрили вогнем і Новоселівку. До цього селище не обстрілювали ці нелюди. Декілька мін потрапили в домівки. Представники ОБСЄ і наші військові занотували ці порушення. За попередньою інформацією, ніхто з цивільних не постраждав...».

Також російсько-терористичні війська із самохідно-артилерійських установок обстріляли житлові масиви селища Врубівка та Комишуваха Попаснянського району. Про це повідомив учора ЗМІ заступник голови Луганської облдержадміністрації Юрій Клименко. «У результаті обстрілу пошкоджено п'ять житлових будинків, одна п'ятиповерхівка була зруйнована. За попередньою інформацією, людських втрат, на щастя, вдалося уникнути. Однак у власниці однієї з квартир під час влучення уламка снаряда в помешкання стався серцевий напад, і її доставили до лікарні», — зазначив він.

За інформацією прес-служби Спеціальної моніторингової місії ОБСЄ, проросійські найманці неподалік від окупованого Кришталевого (колишній Красний Луч. — **Ред.**) розмістили чотири реактивні системи залпового вогню БМ-21 Град, 122 мм. Один танк бойовиків знаходиться недалеко від селища Хрящувате, за 10 км на південний схід від Луганська. «Це є порушенням відповідних ліній відведення», — наголосили в ОБСЄ.

За лініями відведення, але за межами виділених місць зберігання, спостерігачі зафіксували 18 танків (Т-64) і шість гаубиць (Д-30, 122 мм) на полігоні терористів недалеко від селища Мирне (28 км на північний захід від Луганська).

Крім того, у місії зазначили, що у бойовиків є броньовані машини (ББМ) в зоні безпеки. В окупованому Первомайську спостерігачі зафіксували один бронетранспортер (БТР-80), п'ять МТ-ЛБ з закріпленими на них зенітними установками (ЗУ-23/2, 23 мм), три бойові машини піхоти (БМП) і 12 вантажівок військового типу («Урал»).

Нагадаємо, днями ГУР Міноборони повідомило, що Росія перекинула на Донбас додаткові підрозділи — офіцерів та військовослужбовців «контрактників». А для їхнього прикриття перемістили зенітно-ракетний дивізіон зі складу 60-ї окремої мотострілецької бригади. Наші розвідники оцінили таку передислокацію як загрозу для військових і цивільних літаків.

Найвищим національним пріоритетом є дальше зміцнення сектору безпеки і оборони

Учасник бойових дій на Донбасі, полковник у відставці В'ячеслав Білий став священнослужителем. Нині він студент Сумської духовної семінарії, до якої вступив після демобілізації. Архієпископ Сумський і Охтирський Української православної церкви Євлогій висвятив колишнього бійця у диякони в Спасо–Преображенському кафедральному соборі під час Божественної літургії, *повідомляє наш власкор Володимир Чернов*

Допомога з берегів Дніпра

У Дніпрі складно знайти переселенця, який би не чув про благодійну організацію «Допомога Дніпра». Проста адреса — Карла Маркса, 119А, поряд із залізничним вокзалом. Давня будівля з жовто-блакитною вивіскою «Допомога переселенцям»...

Перший випуск Школи волонтера.

Вистава англомовного театру

«У четвер увечері в нас фітнес, а в середу наш англомовний театр дає виставу», — розповідає координаторка «Допомоги» Людмила Хапатько, коли домовляємося про зустріч. Театр, фітнес, заняття з малювання? Стоп. А де ж гори «гуманітарки», гігієнічних наборів та інших типових для організацій, які працюють із переселенцями, речей? Але про це згодом. Почнемо з початку.

«Про себе як про громадську організацію «Допомога Дніпра» заявила влітку 2014 р., хоча організувалися ми значно раніше. Починалося все ще за часів місцевого Майдану, який ми пройшли від початку і до кінця, потім були в нашій тероробороні та координаційному штабі при облдержадміністрації. З переселенцями почали працювати навесні 2014 р., коли до Дніпра потягнулися люди з анексованого Криму. А далі були окуповані Слов'янськ та Краматорськ. Тоді переселенці почали виїжджати сотнями, навіть тисячами», — розповідає Людмила. В ОДА «Допомозі Дніпра» стало затісно. Перед волонтерами постало складне питання — приміщення. У пошуках допомогла міськрада. На балансі міста перебував давно занедбаний жіночий гуртожиток неподалік залізничного вокзалу. Його і запропонували «Допомозі Дніпра». Волонтери згодилися. «Ремонт робили, як могли. Приходили і студенти, і пенсіонери, і представники церков, хтось — після роботи, хтось — після навчання. Брали кімнату і ремонтували. Так, спільними зусиллями містян, ми і привели до ладу цю споруду», — ділиться координаторка «Допомоги». Та то був не найскладніший час для волонтерів, як виявилося згодом.

Заняття в Школі волонтерів

Найгарячішим для благодійної організації стало літо 2014-го. З окупованих територій виїжджали сотні тисяч переселенців, Дніпро став одним із тих міст, яким довелось тримати удар першими. Звідси до Донецька менше 300 км, тому багато хто їхав саме у місто на Дніпрі. На два тижні. Перечекати. Зазвичай без теплих речей і з 3000 гривень у кишені. І то в кращому разі. Куди йти у мільйонному місті, коли — ні друзів, ні родичів? «Державні структури були не готові допомогти такій кількості людей. Їх треба нагодувати, одягти, дати хоча б тимчасовий дах над головою. Ці функції довелося взяти на себе волонтерам і громадськості міста. Тоді ми офіційно створили благодійну організацію. Це був червень 2014-го», — згадує Людмила. А в липні-серпні стало ще гарячіше. І не тільки від розжареного літнього сонця. Посилення бойових дій у напрямку Донецька та Маріуполя, постійні обстріли, безліч населених пунктів, які чи не кожен день переходять із рук в руки, Піски, Мар'їнка, Красногорівка, Широкине, Іловайськ... Люди почали не просто виїжджати, а тікати. Це були вже не ті, хто їхав на два тижні. Багатьом стало нікуди повертатися, бо від будинків залишилися тільки друзки і купа сміття. Тепер усі розуміли — це війна, і за два тижні вона не закінчиться. Волонтери «Допомоги Дніпра» за день реєстрували 350, а то і 370 переселенців. «Додому ходили тільки ночувати. Наші двері відкривалися о восьмій ранку, а зачинялися опівночі, а то й пізніше, коли вже в будівлі не було жодного переселенця», — розповідають волонтери. Нестачі в охочих допомагати не було.

Дніпро відкрився до тих, хто тікав сюди від жахіть війни. Шукати потенційних волонтерів не доводилось. Сарафанне радіо працювало краще за рекламу. «Я пишаюся нашим містом. Люди бачили біду переселенців і допомагали, як могли. Хтось реєстрував щойно прибулих, хтось сортував і видавав ті речі і продукти, що принесли люди, хтось просто розмовляв з тими, хто чекав черги на реєстрацію. Тоді це було дуже важливо. Багато переселенців втратили все і не знали, як жити далі. Але найстрашніше — це діти. Пролітав літак, а вони падали на підлогу і плакали. Рятували психологи, які також працювали тут на волонтерських засадах», — згадує Людмила.

Арт–терапія для дітей та дорослих

Благодійна організація взяла на себе одразу кілька векторів роботи. Перш за все — гуманітарна допомога. Волонтери задовольняли базові потреби людини, яка до них зверталася: допомагали з їжею, одягом, шукали тимчасове житло.

Основним джерелом «гуманітарки» тоді стали самі дніпровці. «Допомогу надавали всі — приватні підприємці, звичайні містяни, навіть старенькі на свою мізерну пенсію купували гречку, олію, хліб. Бабусі діставали зі своїх запасів постільну білизну, рушники, хустинки. Багато хто приносив абсолютно нові речі. Тоді два поверхи споруди, в якій ми розміщуємося, були завалені гуманітарною допомогою. Але як вона приходила, так вона і розходилася. Складніше було із житлом. Шукали, як могли. Допомагали облдержадміністрація та місцева влада. Це було літо, і багато студентів виїхали з міста на канікули, тому гуртожитки стояли майже порожні. Ми почали влаштовувати людей туди. Зверталися до райрад по області, намагалися розмістити переселенців у селах. Багато дніпровців були готові приймати їх буквально в себе вдома — пропонували власні квартири та дачі. Шукали місця в інших областях. Нам навіть вдалося домовитися з перевізниками, щоб переселенці могли в межах області їздити безплатно. Ми тісно співпрацювали з ДСНС. Я не віруюча людина, але тоді точно нам допомагав Бог», — розповідає Людмила.

Окрім першочергових потреб, організація створювала власну базу тих, хто тікав від війни до Дніпра, і допомагала з документами. Волонтери згадують, що майже щодня стикалися з ситуацією, коли приходить людина з маленькою дитиною на руках. І без документів. Згоріли разом з будинком. Для держави цієї людини фактично не існує. Що робити? Виручила тодішня обласна влада. Реєструючи переселенців, волонтери «Допомоги Дніпра» вносили їх до своєї бази і видавали довідку. «Завдяки ОДА наші довідки вважалися за документ, з яким люди могли, наприклад, звернутися до лікарні чи стати на облік у центр зайнятості. Це вже потім довідки почали видавати державні органи», — продовжує Людмила Хапатько.

Вистава англомовного театру.

Уроки з йоги

Бурхливе літо змінили більш спокійна осінь та зима. Час минав, ситуація на фронті змінилася, кількість переселенців зменшувалася, хтось повернувся додому, хтось почав пускати коріння на новому місці. У «Допомоги Дніпра» з'явилися іноземні помічники, разом із міжнародними організаціями благодійний фонд почав втілювати у життя кілька гуманітарних програм для переселенців. Та цим волонтери не обмежилися. Нині «Допомога Дніпра» займається адаптацією переселенців. Це своєрідний громадський центр, де діє більше десятка гуртків для дорослих і дітей. Тут тобі і шейпінг, і йога, і східні танці, і хіп-хоп, і живопис, і шиття, і заняття з конфліктології, англійська, німецька, і навіть вистави англомовного театру. Всі гуртки і для дорослих, і для дітей безплатні, хоча відвідувач, якщо хоче, може пожертвувати будь-яку суму на розвиток. «В якийсь момент ми зрозуміли, що потрібно створювати щось більше, ніж місце видачі гуманітарної допомоги. Нині знайти щось безплатне для дозвілля дуже складно. До того ж людям, які побачили всі жахіття війни, тривалий час були в депресії, а подекуди ще й досі не вийшли з цього стану, необхідне місце для спілкування і зустрічей з однодумцями. Чудово, якщо під час розмов можна ще й робити щось корисне. Наприклад, шити чи плести. Так у нас з'явилася майстерня. Хтось із переселенців зміг зробити своє хобі джерелом доходу. А хтось, зустрівшись у нас, уже створив свою громадську організацію. Я говорю про «Силу майбутнього». Більшість її активістів познайомилися саме в «Допомозі Дніпра», — розповідає координаторка благодійної організації.

Але і на цьому волонтери не зупинилися. Навесні 2016 р. на базі «Допомоги Дніпра» почала роботу Школа волонтерів.

Перший випуск

Школи волонтерів існують дуже давно, але вони носять камерний характер: або допомагають тваринам, або знедоленим, або ще комусь. Але хто такий волонтер? Це насамперед соціально активна людина, яка готова допомагати. Не думаю, що люблячи тварин, вона не поважає людей похилого віку або не хоче допомагати людям з обмеженими можливостями. Багато для кого соціальна активність завершується після студентських організацій. Може, людина і має ідею, але не знає, куди з нею йти, як її реалізувати, як знайти фінансування, як зацікавити бізнес... Про це і розповідають наші спеціалісти на лекціях», — каже Людмила. Заняття проводять юристи, психологи, медики. Майже всі вони мають волонтерський досвід. У «Допомозі» зізнаються — до Школи волонтерів приходять різні люди. Одна з цілей організації — побудувати колектив, спільноту активістів. «Ми живемо в чудовому місті, яке перебуває у жахливо-занедбаному стані. Наша мета — згрупувати соціально активних людей, чи то місцевих, чи то переселенців, і працювати задля покращення Дніпра», — підсумовує Людмила Хапатько.

Заняття з йоги.

Контакти:

Благодійна організація «Благодійний фонд «Допомога Дніпра»
сторінка в Facebook — https://www.facebook.com/dopomogadnipra
Телефони «гарячої лінії»: (095) 127-92-93, (097) 923-47-91, (063) 807-79-53
Школа волонтерів https://www.facebook.com/volonterydnipra
Телефон для запису: (067) 634-76-63.

Фото Людмили ХАПАТЬКО.

Вірте у свої сили на шляху до незалежності

РОСІЙСЬКИЙ СОЛДАТЕ, КИДАЙ РУШНИЦЮ, ІДИ ДОДОМУ

Путін брехав, путін бреше і путін брехатиме. Упевнено й цинічно. Поки що безкарно. Уже знято багато фільмів про те, як він і його оточення це мистецьки роблять. Лишень відволікаючи увагу на нелогічні й безглузді речі або події. Але що більше брехні, то менше довіри росіян, до речі, вже далеко не переважної більшості. Тому що в скарбниці «кооперативу «озеро» закінчуються гроші, в резерві кремля — добровольці-найманці як гарматне м'ясо, у кримчан — терпіння, а серед світового співтовариства — довіра до «чесного» путінського слівця. Адже жодна технологія обману ніколи не замінить і тим паче не перевершить просте людське спілкування. Хоч би як путін намагався ізолювати росіян від правди, вони її знають.

Софія РУСОВА (Москва, член федеральної Ради партії ЯБЛУКО, журналіст):

— Часто спостерігаю у своїх співгромадян імперські комплекси, тугу за Радянським Союзом і його територіальною могутністю. Безумовно, наші телеканали за допомогою відверто пропагандистських документальних фільмів, нескінченних та агресивно вибудуваних ток-шоу допомагають підсилюватися цим комплексам і укріплюють ворожу міжнародну політику Володимира Путіна.

Моє свідоме життя почалося набагато пізніше розвалу СРСР, і для мене Україна (психологічно) завжди була окремою державою. Хоча багато в чому економічно залежала від Росії.

До воєнних дій я була в чудових містах Києві та Білій Церкві, а в дитинстві кілька років жили з батьками в Шостці, де працював тато. І мені, звичайно, не раз бувало соромно за своїх ровесників, які на хвилі гарячкового псевдопатріотизму зневажливо говорили про Україну.

У 2015 році в складі російської делегації з політиків, співробітників МЗС та науковців за програмою фонду Зайделя ми їздили у Брюссель, у тому числі до штаб-квартири НАТО. Багато було дискусій стосовно України та анексії Криму, от тільки мої співвітчизники навідріз відмовлялися називати це «анексією» і доводили, що Крим — російський, а референдум пройшов чесно. Гадаю, багато кримчан наївно думали, що в складі Росії їм буде краще. Але за пару тижнів, та ще під прицілом «зелених чоловічків», референдум не проводять. Це навіть неприпустимо в сучасній системі міжнародного права. І от жителі сонячного півострова мимоволі стали співучасниками найбільшої політичної афери XXI століття.

На мене все це наводить жах і зневіру. Розпалити конфлікт завжди простіше, ніж його погасити. Особливо, коли зачіпається почуття національної гордості, гинуть люди... Тоді виникають ненависть, помста... Логіка «кров за кров» може працювати нескінченно.

У голові не вкладається, що на сході України щодня йдуть бої й там уже тисячі вбитих... Навіть страшно — люди звикли до того, що у вікно в будь-який момент може влетіти снаряд! Та хіба можна було уявити таке пару років тому?!

Для Путіна ця ситуація виявилася дуже вигідною, і він ще більше обкопався у владі. Звідкись повилазили сотні експертів і фахівців з України, які підігрівають настрої й виправдовують дії російських військових «добровольців» і насильство. Мені соромно, що Росія показала себе агресивною, неадекватною державою, що плює на міжнародні правові норми. І водночас постійно бреше. Але найголовнішою помилкою вважаю те, що частина європейських політиків закриває на це очі. Більше того — виправдовують цю політику.

У багатьох містах Росії проходили акції протесту проти політики Кремля, «Марші Миру». Ми з моєю сім'єю в них теж брали участь, але, незважаючи на десятки тисяч маніфестів, усе це, на жаль, виявилося якось не значущо. Можливо, скажу банальну річ, але, як завжди, страждають у політичних іграх прості люди. Тому найголовніше — зберігати діалог між росіянами й українцями. І всіма силами боротися зі спокусою ненависті.

Хоча чудово розумію, що є речі, які вибачити не можна! Те, що сталося й відбувається, отруїло відносини на десятиліття.

Щиро бажаю, щоб Україна стала тією країною, про яку українці мріють.

Микола САВЧЕНКО (Санкт-Петербург, священик, якого покарали за проповідь проти війни між Росією та Україною):

— Минуло два роки, як я перебуваю на виправленні в монастирі. І, очевидно, буду перебувати ще довго. Прихильники війни проти України вимагали більшого покарання мені. Лють їх часом була позамежна, як і жага кривавих битв проти братнього православного народу. Нині багато хто з колишніх гонителів уже помирилися зі мною. А решті, котрі непримирилися, хай недостатність мого покарання заповнить хоча б його тривалість. Нехай вони вгамуються хоча б цим. Своє виправлення я проходжу в монастирі точно так, як мені приписано: без будь-яких пропусків, без хвороб і вихідних, без усякої користивої спокуси. Жодного разу за ці два роки не чув я дзенькоту жодної монети із країн далеких, у чому мене так сильно й дарма підозрювали. Повірте, дорогі, я «жив на своєму утриманні» (Діян. 28, 30). Нехай і це хоч якось умиротворить гнівливих, серед яких є й ті, хто носить мечі, і володарі, дворяни із придворними, філософи, хмільних справ майстри, домогосподарки й окремі служителі вівтаря. Сподіваюся, що й із ними примирення не за далекими горами. Але от у чому немає жодного сумніву, то це в тому, що Господь нас ще продовжить карати за нашу війну проти України, за ненависть і нерозкаяність яскраво-червоного кольору. І це покарання Боже ми будемо нести всі разом. Дай Боже всім швидше це зрозуміти.

Майя ЛЕДНЄВСЬКА (Санкт-Петербург, журналіст):

— Дорогі мої, бажаю тепла, миру й благополуччя кожному вашому дому. Хоч би як було важко, не сходьте з обраної дороги, вірте у свої сили на шляху до незалежності! Ви обов'язково переможете — правда на вашому боці. Вибачте нас... що вчасно не вийшли на вулиці й не викинули ФСБшну сволоту із Кремля... Нелегкий шлях вашого сильного й гордого народу надихає й нас, росіян, які вірять, що одного разу й Росія стане вільною європейською країною. Ми з вами боремося за нашу й вашу свободу!

Михайло СОКОЛОВ (оглядач Радіо Свобода, Москва):

— Росія окупувала Донбас. Росія ще й анексувала Крим. А Україна не оголосила війну Росії. Гітлер 1939 року відібрав Клайпеду в Литви, і Литва не оголосила війну Німеччині. А ще Німеччина в 1938 році відібрала в Чехословаччини Судети, і Чехословаччина не оголосила війну Гітлеру. А ще Японія відібрала 1932 року в Китаю Манчжурію, створивши «державу» Манжчоу Го, на кшталт «ЛДНР», і Китай не оголосив війну Японії... Російські війська відібрали в Грузії Абхазію та Осетію, і Грузія не оголосила війну Росії. Вистачає прикладів нацистської та фашистської агресії, що не отримала відсіч у формі оголошення війни...

Українцям належить бути наполегливими й терплячими, не можна відмовлятися через неминучі труднощі від свого вибору шляху в Європу. Варто повчитися на російських помилках: не треба вірити популістам і поступатися демократією заради тимчасового зростання добробуту. Незважаючи на образи, просив би зрозуміти, що в Росії в нової України багато справжніх друзів.

Михайло НОВИЦЬКИЙ (російський актор, музикант, еколог, письменник, громадський діяч, художник, Санкт-Петербург):

— Пишу від серця перше, що спало на думку.

Я бажаю Україні й усім її жителям якомога швидше розібратися з усіма зовнішніми і внутрішніми проблемами, які, на жаль, існують. Я дуже хочу, щоб Україна була вільна, красива країна Європи й усього світу. Щоб згодом і китайці, і японці, і англійці, і турки дивилися б на її досягнення з якоюсь часткою заздрості й навіть рівнялися на неї. Бажаю, щоб Україна стала найкомфортнішою країною для життя людини. А всім жителям України — здоров'я, творчості й любові, незалежно від віку!

Підготувала Натяля ЯРЕМЕНКО.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО

МИ РАЗОМ!

«Записки военкора

У него мегафон, у меня —
диктофон,
Он бомбами, танками
вооружен.
В Украине моей —
он разбойник и вор
У него — гашетка, у меня —
затвор.
Он боится меня — я боюсь
его,
Автомата нет, только
фоторужье,
Черное дуло — в объектив,
Голубой небосвод насквозь
пулей пробит.
На безводной высотке
сожжённых трав
Я припомнил дом,
недопитый бокал.
«Возвращусь и допью», —
маме пообещал.
Не пришлось: тот первым
на «кнопку» нажал.
Он меня не боялся, как и я
его.
Репортаж мой последний —
смерть для него.
Не тоскуйте, сыны,
не горюйте друзья,
В мой гранчак пусть солдаты
нальют вина.
Их воздушный корабль
грозен и быстр:
Вновь в горячую точку летит
журналист,
С ним записки на землю
хочу передать:
«Всем привет!
Всем, меня пережившим, —
стоять!».

Марш «покорителей»

Царь любимый отдал наказ:
«Все на Донбас!
Марш-марш!»
Упрямцев накажем — узлами
завяжем,
Притянем в стойло —
лакайте пойло.
Со старшими братьями, или
— Рабами —
на Ма-га-да-не!
Ахтунг Панцер!
На танки взобрались,
в отпуск собрались
Военные туристы, рашисты!
Хайль-хайль, зиг хайль!

Мы добровольцы,
пожарники-миротворцы,
Сперва поджигаем, потом
заливаем
слезами чужими,
Плачьте матери Украины:
Сыны подорвутся
на российской мине.
С нами — террористы
и крымские путчисты!
За гнилую жрачку продадут
и батьку,
И недорого ж берут —
за копейку отдают!
Их работа ждет везде, —
на курортной Колыме!
Фюрер Путин командует:
«Фас!».
Спешим на Луганск.
Бежим на Донбас.
Стреляем без разбора, —
отличная погода!»
Левой-левой-левой!
А кто «правой», — к стенке,
ставим на коленки!
Если не с нами — разорвём
клыками!

Мертвечиной кормится,
как обычно.
На Запад и Восток
посматривает хищно
Двуглавый державный герб.
Чтоб россиянам хватило
на всех,
Две головы ещё пришьем:
Север и Юг под себя
подомнем,
Планету задушим
в объятиях, пусть...
Московский стервятник —
Кремлевская Русь!
В Индию с песней быстро
дойдем,
В реку священную в сапогах
войдем.
Корабль-разведчик
и в космос зашлем,
Новые колонии для себя там
найдем.
Когда на Земле нам
не будет что брать,
Вселенной покажем
«Кузькину мать»!»

Григорій РЕВА.

НОВИНИ

На Полтавщині порівняно з відповідним періодом минулого року кількість великої рогатої худоби та свиней у сільгосппідприємствах зменшилася на 1,7 і 2,8 %. Водночас помітно (на 27,3%) зросло поголів'я птиці, *дізнався наш власкор Василь Неїжмак*

На Хмельниччині перекинувся бус з прочанами, які прямували з Кропивницького до Почаєва. Як пояснив водій, під час руху у мікроавтобусі зламалася ресора, і йому, щоб уникнути лобового зіткнення, довелося спрямувати авто на узбіччя. За попередніми даними, п'ятеро пасажирів дістали травми, *повідомляє наш власкор Ірина Козак*

Тут уміють берегти свою історію і традиції

Рівненщина здатна зацікавити любителів подорожей із різних куточків України. Сприяє цьому її географічне розташування, гарне транспортне сполучення й досить пристойні дороги, ну і, звісно ж, велике культурно-історичне та природне багатство. У цьому переконалися журналісти центральних засобів масової інформації, для яких цими днями було організовано прес-тур.

Насправді об'єктів, які можуть зацікавити туристів, у Рівненській області на здивування багатьох виявилося так багато, що за кілька днів і не охопиш.

Хто ж не чув про Острог, де, власне, була перша в Україні вища школа. Але почути одне, зовсім інше побачити, зокрема, і сучасну Острозьку академію, яку в прямому сенсі було піднято з руїн. Тепер це сучасний вищий навчальний заклад, інфраструктурі якого можна лише позаздрити, а музей академії — один із небагатьох університетських музеїв, що працює не лише як навчальна база для студентів і науковців — тут ще й активно пропагують історію та сучасність. Найбільшою ж гордістю є бібліотека університету. Будучи в Острозі, навряд чи вдасться оминути замок і музеї книги та нумізматики.

Ще однією окрасою краю і одним із семи чудес України є замок князів Острозьких XV століття у місті Дубно **(на знімку праворуч)**. Замок ніколи не був узятий приступом, оскільки був міцно укріплений 73 гарматами і природою — річкою Іквою з її заплавами. Тож під його стінами ламалися татарські списи і шведські шаблі, і хоч він зазнав найбільших руйнувань під час Першої світової війни, проте вистояв. Познущалися з історичної реліквії і в радянські часи, розмістивши тут військову частину. Та хай там як, нині замок зберігає неабияку культурно-історичну спадщину, про що вам неодмінно розкажуть під час екскурсії. А для екстремалів у підземеллях замку представлено комплекс знарядь тортур, а для підвищення рівня адреналіну в крові навіть пропонують нічні відвідини.

Із Дубна можна легко дістатися також Тараканівського форту — унікальної оборонної споруди, збудованої за часів Російської імперії. Як запевняють місцеві гіди, схожі оборонні об'єкти можна знайти лишень у Франції.

Наші відвідини Пересопниці припали на досить цікаву дату — 15 серпня 460 років тому було розпочато роботу над створенням Пересопницького Євангелія — визначної рукописної пам'ятки староукраїнської мови та мистецтва XVI століття, на якій присягають українські президенти. Десять років тому тут було створено музей цього символу української нації **(на знімку ліворуч)**.

Рівне ж здивувало тим, що воно аж ніяк не рівне. Місцеві екскурсоводи виправдовують таку назву тим, що на початках містечко було зовсім маленьким і справді займало невеликий рівнинний клаптик. Цікавинкою Рівного є, звісно ж, Музей бурштину, а далі на вибір.

Загалом, як зазначила заступник начальника управління культури і туризму Рівненської обласної державної адміністрації Ярослава Гаврилова, гостям у регіоні окрім просякнутих історією об'єктів пропонують ностальгійний туризм. Адже на цій території свого часу проживало багато поляків, чехів, німців, і їхні нащадки залюбки приїздять сюди, щоб ознайомитись із своїм корінням та витоками. Гарний поштовх останнім часом отримав зелений або сільський напрям відпочинку, адже в епоху урбанізації дедалі більше людей тягнеться до землі, до природного середовища. У краї також багато монастирів, є чудотворні ікони, тож розповсюджено паломництво. Нині ж, за словами пані Ярослави, активно працюють над етноекологічним вектором. Уже розроблено спеціальні стежки, можна також поспостерігати за птахами. Що ж стосується народних традицій і ремесел, то саме в Радивилові на Рівненщині було відроджено унікальну техніку ткацтва витончених тканин у стилі «Волинський серпанок», яку мають намір включити до списку нематеріальної культурної спадщини ЮНЕСКО.

Одне слово, Рівненщина навряд чи залишить когось без вражень.

Марина КРИВДА.
Фото автора.

Матимемо вітчизняне джинсове полотно

У Рівному на місцевому льонокомбінаті почали виготовляти нові види полотна — махру та плюш, які раніше імпортували з-за кордону.

Для цього підприємство придбало у Південній Кореї спеціальне обладнання. Перевірку того, чи воно встановлене якісно, здійснив провідний спеціаліст-монтажник із Кореї Хан Йонгкюмр **(на знімку)**.

А ще, як розповів керівник Рівненського льонокомбінату Олег Червонюк, наразі на підприємстві працюють над запровадженням джинсового виробництва, а відтак і виробництва власного джинсового полотна.

Євген ЦИМБАЛЮК.
Млинів Рівненської області.
Фото надане автором.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Шукають управу на владу

Мешканці Ромен на Сумщині судяться із міською владою, бо вона ухвалила рішення про ліквідацію кількох об'єктів соціальної сфери. Розгляд цих справ служителями Феміди призначений на середину серпня. Люди пікетують приміщення суду і вже домоглися відводу одного з суддів.

Раніше «Голос України» розповідав, як медики відомчої поліклініки, яка потрапила у Ромнах під скорочення, з метою захисту своїх прав пішки ходили до Києва. Окрім медзакладу у місті закрили дві школи — № 3 і № 9. Активісти громадської організації «Соціальний рух» вважають ці рішення незаконними, бо влада, приймаючи їх, мала порадитись із людьми.

Володимир ЧЕРНОВ.
Сумська область.

Міськрада хоче засудити Кабмін

Славутська міськрада подала позовну заяву до Окружного адміністративного суду міста Києва про визнання протиправної бездіяльності Кабінету Міністрів України. Перед цим міський голова Василь Сидор звернувся до голови Асоціації міст України Віталія Кличка та запропонував долучитись до участі у судовій справі, яка має захистити права пільговиків. Свої дії славутчани мотивують тим, що уряд не вживає заходів щодо розв'язання проблеми з перевезенням пільговиків. Відповідно до ухвали суду у справі відкрито провадження та призначено судовий розгляд на 22 вересня.

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.

ЦИФРА

28,7 млн. грн.

Така загальна сума дотацій на хліб і хлібобулочні вироби з бюджету Одеси для пенсіонерів міста, розмір пенсій яких не перевищує 1500 гривень.

Станом на 12 серпня «хлібну надбавку» перераховано 96 тисячам осіб на загальну суму 9,25 млн. гривень.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

Попит на землю зростає

Пожвавлення попиту на землі сільськогосподарського призначення фіксують на Херсонщині. Під час аукціонів з продажу права оренди одинадцяти ділянок загальною площею майже півтисячі гектарів, організованих обласним підрозділом Держгеокадастру, за окремими лотами вартість оренди зросла зі стартових 4 відсотків до 8, а в окремих випадках навіть до 14,5 відсотка, тобто більш як у три рази! Фінансову «віддачу» від укладання угод уже відчули місцеві громади: за користування землею орендарі сплатили до їхніх скарбничок майже мільйон гривень.

Вл. інф.

Енергопостачальник погрожує суцільною пітьмою

«Запоріжжяобленерго» оголосило, що будь-якої миті окремі населені пункти чи цілі райони області можуть опинитися без електропостачання на невизначений термін. Бо лише поточного року з підстанцій компанії вкрадено майже 30 тонн трансформаторного масла. Всі аварійні запаси для поточного ремонту і розвитку вичерпані, а коштів на їх поновлення у компанії немає.

А винний в усьому ринок «легкого заробітку». Роботи в регіоні немає, тож попит на трансформаторне масло не падає...

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

Африканська чума дісталася Кіровоградщини

Про підозру захворювання свиней на АЧС у ветеринарну поліклініку повідомила жителька села Деріївка Онуфріївського району. Аналізи підтвердили африканську чуму свиней. Працівники Держпродспоживслужби, ДСНС і поліції здійснюють належні організаційні та протиепідемічні заходи. Також ухвалено рішення, що Онуфріївський район не братиме участі в обласному продовольчому ярмарку з нагоди Дня Незалежності України.

Петро МЕЛЬНИК.
Кіровоградська область.

На сайті Рівненської ОДА запрацювала версія для людей, які мають слабкий зір (Олександра ЮРКОВА)

Елітний сервіс надавали «конвертатори»

Навдивовижу оперативний конвертаційний центр ліквідували в Херсоні співробітники СБУ та Головного управління ДФС області. Група ділків, котрі його організували, зробили ставку на обслуговування за найвищими стандартами. Отримавши від клієнтів переказ, вони того самого дня переказували кошти на рахунки фіктивних підприємств, що претендували на звільнення від сплати ПДВ. А далі протягом лічених годин переводили перекази в готівку і, за винятком своїх відсотків, передавали її замовникам з Херсонщини та Миколаївщини. Заробили непогано: обіг коштів на рахунках фіктивних підприємств сягнув 48 мільйонів гривень!

Організатори конвертаційного центру користувалися кількома офісами в Херсоні. Спеціально створені мобільні групи провели там низку обшуків, під час яких вилучили печатки, комп'ютери, ноутбуки, бухгалтерські документи та чеки на видачу готівки. Арештовано також рахунки суб'єктів господарювання, задіяних у злочинних схемах, **повідомляє прес-служба ГУ ДФС Херсонщини.**

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

На знімку: речові докази, вилучені під час обшуків у конвертаційному центрі; готівка кримінального походження.

Фото надане прес-службою Головного управління ДФС у Херсонській області.

Побратими створили свій центр

Білоруси, які воюють за Україну в АТО, провели у Чернігові установчий з'їзд своєї військової організації.

«Досі всі білоруси розкидані по різних частинах і не мають свого координаційного центру, — пояснив Сергій Богукалець, чернігівець, учасник оборони луганського аеропорту у складі першої танкової бригади. — Нарешті ми вирішили цю проблему: зібралися представники різних частин і створили військову раду».

Доброволець Ян Мельніков зазначив: «Мої земляки — практично на всій території, де триває війна. Білоруси брали участь в обороні донецького аеропорту, воювали у Пісках та Широкиному. Зрештою, як і чеченці та грузини, що були і є поруч з українцями».

Військова організація планує розв'язувати соціальні проблеми та координувати питання білоруського національного відродження. Установчий з'їзд з Нью-Йорка привітав відомий дисидент, голова Білоруського народного фронту Зенон Пазняк.

Василь ЧЕПУРНИЙ.
Чернігів.
Фото Мартина ВОЙНИ.

ЗНО з англійської — за бажанням

Наступного року ЗНО з англійської мови не передбачатиме аудіювання (сприймання та розуміння мови на слух). Про це на вчорашній прес-конференції повідомив директор Українського центру оцінювання якості освіти Вадим Карандій. «Аудіювання має бути запроваджене з 2018 року», — уточнив він.

Не справдяться (принаймні під час наступної вступної кампанії) і побоювання майбутніх випускників щодо запровадження обов'язкового тестування з іноземної мови. Хоча її популярність серед абітурієнтів зростає. За даними УЦОЯО, порівняно з минулим роком у поточному на 10% збільшилася кількість охочих скласти ЗНО з англійської. Найкраще її знають у Харківській, Одеській областях та в Києві — у цих регіонах, а також у столиці, виявили бажання пройти тестування з англійської від 38 до майже 53 відсотків абітурієнтів.

Тим часом оцінювати знання та винахідливість колишніх працівників центру доведеться Феміді. Генпрокуратура спрямувала до суду обвинувальний акт у кримінальному провадженні за обвинуваченням колишнього директора УЦОЯО, двох його заступників та ще чотирьох осіб у несанкціонованій зміні результатів ЗНО, привласненні й легалізації коштів державного бюджету України та Американських рад із міжнародної освіти за ч. 1 ст. 255 (створення злочинної організації), ч. 4 ст. 28 (вчинення злочину групою осіб, групою осіб за попередньою змовою, організованою групою або злочинною організацією), ч. 5 ст. 191 (привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем), ч. 4 ст. 28, ч. 2 ст. 205 (фіктивне підприємництво), ч. 4 ст. 28, ч. 3 ст. 362 (несанкціоновані дії з інформацією, яка обробляється в електронно-обчислювальних машинах (комп'ютерах), автоматизованих системах, комп'ютерних мережах або зберігається на носіях такої інформації, вчинені особою, яка має право доступу до неї), ч. 4 ст. 28, ч. 2 ст. 366 (службове підроблення), ч. 4 ст. 28, ч. 3 ст. 209 (легалізація (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом) КК України.

Як з'ясували слідчі, у 2014—2015 роках «домалювали» бали більш як 200 абітурієнтам, а починаючи з 2008-го — близько 2000. Фальсифікація надала незаконні переваги у доступі до вищої освіти дітям керівників органів державної влади, правоохоронних структур, працівників системи освіти, народних депутатів та їх помічників. ГПУ обіцяє поновити права абітурієнтів, що постраждали внаслідок маніпуляцій. Відраховано 26 студентів, які подали недостовірні результати ЗНО. До вищів спрямовано відповідні документи ще щодо 174 осіб.

Анна СМІЛЯНСЬКА.

Доплачуватимуть за розум, талант і фізичну вправність

У Пирятині, що на Полтавщині, визначили юних стипендіатів міської ради. Згідно з рішенням останньої, 15 таких стипендій присуджуються обдарованим дітям у трьох номінаціях — за успіхи в освітній, мистецькій та спортивній діяльності.

На розгляд комісії загальноосвітні й дошкільні заклади Пирятинської об'єднаної територіальної громади подали 19 кандидатур. Розміри грошової винагороди, яку найталановитіші та найсумлінніші з них одержуватимуть щомісяця протягом 2016-2017 навчального року, залежать від рівня їхніх досягнень.

Скажімо, переможцеві в освітній номінації, учневі 11-го класу Пирятинського ліцею Максиму Кійку щомісяця виплачуватимуть по 600 гривень за третє місце у всеукраїнському конкурсі з інформаційних технологій. А старшокласники Великокручанської школи та згаданого ліцею Анна Головня і Дмитро Бровар отримуватимуть по 900 гривень за призові місця на чемпіонаті Європи з боротьби сумо. Водночас учениця школи естетичного виховання Катерина Яременко отримуватиме стипендію в розмірі 500 гривень за перемогу в обласному мистецькому конкурсі «Юний віртуоз Полтавщини». Загалом на засіданні комісії назвали 11 стипендіатів, іще чотирьох визначать найближчим часом.

Василь НЕЇЖМАК.
Полтавська область.

ФОТОФАКТ

У Києві на набережній Дніпра відбувся перформанс кримської художниці-переселенки Марії Куліковської «Мандрівний парламент переселенців «Пліт Крим». На воду спущено рятувальний пліт із неоновою вивіскою «Крим», на якому художниця планує вирушити вниз по Дніпру та 24 серпня перетнути водний кордон із ЄС і продовжити подорож річками Європи.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...чотири донечки лишилися без батька

Координати новоствореного блокпоста на Луганщині, де загинув 46-річний контрактник із Вінниччини Олександр Шелепун **(на знімку)**, а ще четверо захисників дістали поранення, здали сепаратистам місцеві жителі. Про це свідчить влучний мінометний обстріл.

Олександра Шелепуна, бійця 59-го мотопіхотного батальйону, поховали у рідному селі Богатир Погребищенського району на Вінниччині.

— Тепер на нашому Меморіалі з'явиться і пам'ятна дошка на честь Олександра Шелепуна, — каже голова Морозівської сільради, до складу якої нині входить село Богатир. — Він заслужив на добру пам'ять...

Олександр після восьмирічки пішов у профтехучилище у Погребище. Там також навчалася дівчина з Барського району. Ті, хто їх знає, кажуть, що це було кохання з першого погляду. Строкову службу Шелепун проходив у морській піхоті. Вона дочекалася його повернення з армії. А потім у сім'ї народилося четверо донечок.

Два останні роки Олександр проживав в райцентрі Іллінці. У травні підписав контракт із ЗСУ. Служив водієм у протитанково-кулеметному взводі. Загинув під час мінометного обстрілу від тяжкого поранення в груди.

Поховали бійця з усіма військовими почестями. Над труною схилили голови у скорботі чотири його донечки. Вони разом з мамою приїхали попрощатися з батьком.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

...масові заходи перенесли

У Житомирі вже мав би початися масштабний арт-простір «Корольов-fest». Організатори пообіцяли різноманітні заходи: фестиваль вуличної їжі, кінотеатр просто неба, бібліотеку свіжого повітря, вуличний театр, літературну сцену тощо. За задумом «Корольов-fest» мав би тривати два місяці. Виконавчий комітет Житомирської міськради прийняв рішення перенести дату початку арт-простору в зв'язку з другою річницею трагічних подій в Іловайську, де полягло багато бійців із військових частин, дислокованих на Житомирщині. Старт арт-простору перенесено на 27 серпня, а діятиме він протягом двох тижнів.

Оксана ЛУК'ЯНЕНКО.
Житомир.

...викрито посадовців «ДНР»

Повний безлад, який триває в питанні соціальної підтримки пенсіонерів та вимушених переселенців з окупованих територій, вкотре став причиною кримінальної історії. СБУ, в тому числі й на Запоріжжі, викрило сімох працівників «міністерства фінансів» та «казначейства» «ДНР». Ті прилаштувалися начебто вимушеними переселенцями відразу в кількох прилеглих до зони АТО областях України. Зокрема йдеться й про двох керівників «регіональних органів» згаданих відомств. Через посередників вони зуміли отримати з українського бюджету понад сто тисяч гривень.

Виходить, що третій рік війна, а проблему «соціально-пенсійного туризму» ніхто вирішити не може. Чи не хоче?..

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

Пільги членам сімей учасників АТО

Членам сімей учасників антитерористичної операції держава гарантує низку пільг в житлово-комунальній, медичній, трудовій та інших сферах суспільного життя, що пов'язано із особливим правовим становищем зазначеної категорії осіб.

Відповідно до Закону «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» пільговий статус мають:

— сім'ї осіб рядового і начальницького складу органів внутрішніх справ України, поліцейських, які загинули під час участі в антитерористичній операції;

— сім'ї осіб, які добровільно забезпечували проведення АТО (у тому числі здійснювали волонтерську діяльність) та загинули;

— сім'ї осіб, які загинули, перебуваючи у складі добровольчих формувань в районах антитерористичної операції, за умови, що в подальшому такі добровольчі формування було включено до складу утворених відповідно до законів України військових формувань та правоохоронних органів;

— сім'ї осіб, які загинули в районах антитерористичної операції, перебуваючи у складі добровольчих формувань, але в подальшому такі добровольчі формування не було включено до складу утворених відповідно до законів України військових формувань та правоохоронних органів;

— сім'ї військовослужбовців (резервістів, військовозобов'язаних) та працівників утворених відповідно до законів України військових формувань, які загинули в зоні АТО, захищаючи незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України.

«Голос України» систематизував пільги для сімей загиблих бійців та виклав їх у форматі, зручному для користування.

Житлово-комунальні послуги:

— 50-відсоткова знижка плати за користування житлом (квартирна плата) в межах норм, передбачених чинним законодавством (21 кв. метр загальної площі житла на кожну особу, яка постійно проживає у житловому приміщенні (будинку) і має право на знижку плати, та додатково 10,5 кв. метра на сім'ю);

— 50-відсоткова знижка плати за користування комунальними послугами (газом, електроенергією та іншими послугами) та скрапленим балонним газом для побутових потреб в межах середніх норм споживання;

— 50-відсоткова знижка вартості палива, в тому числі рідкого, в межах норм, встановлених для продажу населенню, для осіб, які проживають у будинках, що не мають центрального опалення.

Медичне обслуговування:

— безплатне отримання ліків, лікарських засобів за рецептами лікарів;

— безплатне першочергове зубопротезування (за винятком протезування з дорогоцінних металів);

— безплатне забезпечення санаторно-курортним лікуванням або отримання компенсації вартості самостійного санаторно-курортного лікування;

— щорічне медичне обстеження і диспансеризація із залученням необхідних спеціалістів;

— першочергове обслуговування в лікувально-профілактичних закладах, аптеках та першочергова госпіталізація.

Забезпечення житлом:

— позачергове забезпечення житловою площею осіб, які потребують поліпшення житлових умов;

— земельні ділянки для індивідуального житлового будівництва, садівництва і городництва відводяться зазначеним особам у першочерговому порядку;

— отримання позики на будівництво, реконструкцію або капітальний ремонт житлових будинків і подвірних будівель, приєднання їх до інженерних мереж, комунікацій, а також позики на будівництво або придбання дачних будинків і благоустрій садових ділянок з погашенням її протягом 10 років починаючи з п'ятого року після завершення будівництва;

— позачерговий безплатний капітальний ремонт власних житлових будинків і першочерговий поточний ремонт житлових будинків і квартир;

— першочергове право на вступ до житлово-будівельних (житлових) кооперативів, кооперативів з будівництва та експлуатації колективних гаражів, до садівницьких товариств, на придбання матеріалів для індивідуального будівництва і садових будинків, технічне обслуговування та забезпечення стоянками транспортних засобів.

Трудова сфера:

— користування в разі виходу на пенсію (незалежно від часу виходу на пенсію) чи зміні місця роботи поліклініками та госпіталями, до яких вони були прикріплені за попереднім місцем роботи;

— виплата допомоги з тимчасової непрацездатності в розмірі 100 відсотків середньої заробітної плати незалежно від стажу роботи;

— використання чергової щорічної відпустки у зручний для них час; отримання додаткової відпустки без збереження заробітної плати строком до двох тижнів на рік;

— переважне право на залишення на роботі в разі скорочення чисельності чи штату працівників у зв'язку із змінами в організації виробництва і праці та на працевлаштування в разі ліквідації підприємства, установи, організації.

Інші пільги:

— зі сплати податків, зборів, мита та інших платежів до бюджету відповідно до податкового та митного законодавства;

— позачергове користування всіма послугами зв'язку та позачергове встановлення на пільгових умовах квартирних телефонів (оплата в розмірі 20 відсотків від тарифів вартості основних та 50 відсотків — додаткових робіт). Абонементна плата за користування телефоном встановлюється врозмірі 50 відсотків від затверджених тарифів;

— першочергове обслуговування підприємствами, установами та організаціями служби побуту, громадського харчування, житлово-комунального господарства, міжміського транспорту;

— позачергове влаштування до закладів соціального захисту населення, а також обслуговування службами соціального захисту населення вдома.

ДОВІДКОВО

До членів сімей загиблих учасників АТО належать:

— утриманці загиблого або того, хто пропав безвісти, яким у зв'язку з цим виплачується пенсія;

— батьки;

— один з подружжя, який не одружився вдруге, незалежно від того, виплачується йому пенсія чи ні;

— діти, які не мають (і не мали) своїх сімей;

— діти, які мають свої сім'ї, але стали інвалідами до досягнення повноліття;

— діти, обоє з батьків яких загинули або пропали безвісти.

Нагадаємо, що 24 лютого 2016 рокунабрав чинності закон №967-VIII, яким було скасовано умову про те, що для сімей учасників АТО, які загинули, пільги з оплати комунальних послуг, за користування житлом, паливом, скрапленим газом, телефоном надаються, якщо розмір середньомісячного сукупного доходу сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу (1710 гривень).

Пільги щодо плати за житло, комунальні послуги та паливо, надаються учасникам бойових дій **та членам їхніх сімей, що проживають разом з ними**, незалежно від виду житла чи форми власності на нього. До таких пільг належать:

— 75-відсоткова знижка плати за користування житлом (квартирна плата) в межах норм, передбачених чинним законодавством (21 кв. метр загальної площі житла на кожну особу, яка постійно проживає у житловому приміщенні (будинку) і має право на знижку плати, та додатково 10,5 кв. метра на сім'ю);

— 75-відсоткова знижка плати за користування комунальними послугами (газом, електроенергією та іншими послугами) та скрапленим балонним газом для побутових потреб в межах середніх норм споживання.

Площа житла, на яку надається знижка, під час розрахунків плати за опалення становить 21 кв. метр опалювальної площі на кожну особу, яка постійно проживає у житловому приміщенні (будинку) і має право на знижку плати, та додатково 10,5 кв. метра на сім'ю.

Для сімей, що складаються лише з непрацездатних осіб, надається 75-відсоткова знижка за користування газом для опалювання житла на подвійний розмір нормативної опалювальної площі (42 кв. метри на кожну особу, яка має право на знижку плати, та 21 кв. метр на сім'ю);

— 75-відсоткова знижка вартості палива, в тому числі рідкого, в межах норм, встановлених для продажу населенню, для осіб, які проживають у будинках, що не мають центрального опалення.

Отже, держава надає соціальний захист членам сім'ї бійців, у тому числі загиблих. Знаючи про систему пільг, сім'ям учасників АТО буде простіше ними користуватися.

Наталя ТИТАРЕНКО.

І повернувся додому воїн...

Але запропоновану реабілітацію пройти відмовляється, бо його більше непокоять життєві проблеми, аніж власне здоров'я. Влада намагається допомогти учаснику бойових дій, але не завжди це робить результативно. Чому?

Офіційно сьогодні в області зареєстровано понад 3060 учасників бойових дій, які безпосередньо брали участь в антитерористичній операції. Дванадцятеро з них через поранення стали інвалідами і 28 сімей втратили свого годувальника. На жаль, кількість втрат збільшується, бо війна не закінчилась і приносить все нові жертви. Ось ще три сім'ї залишились без батька та сина: ворожі кулі та осколки снарядів, поцілені в місця укріплення українських військовиків, позбавили життя двох северодончан та одного бійця із Кремінського району.

Обласна влада робить усе можливе, щоб допомогти учасникам АТО та їхнім сім'ям. Для цього розроблена регіональна програма з медичного та соціального забезпечення, психологічної реабілітації, професійної підготовки та перепідготовки учасників АТО. Зокрема, в департаменті праці та соціального захисту населення ОДА впроваджена форма так званого соціального паспорта учасника бойових дій, до якого заносять усі його потреби, в тому числі на житло, оздоровлення, навчання дітей чи влаштування їх у дошкільний заклад. Тут також фіксується інвалідність атошника і потреба в реабілітації. Щодо реабілітації, то її учасники бойових дій можуть пройти в сімох центрах психічного здоров'я, які створено в області, чи в санаторіях. За даними ВЦА, сьогодні реабілітації потребують майже 180 демобілізованих бійців, але за півроку путівками в санаторій скористалися лише семеро, а психологічну реабілітацію пройшли двадцятеро демобілізованих. І річ не в тім, що санаторні путівки — дефіцит. З початку року їх отримано 68. Здебільшого чоловіки відмовляються від оздоровлення і лікування, оскільки налаштовані на розв'язання тих життєвих проблем, які виникли у них після повернення з фронту.

— Найбільш поширені питання, з якими звертаються до нас учасники АТО, — це працевлаштування, оздоровлення дітей, забезпечення земельними ділянками та житлом, — розповідає заступник голови облдержадміністрації Ольга Лішик. — Особливо гостро питання житла стоїть перед тими учасниками бойових дій, які одночасно мають статус переміщеної особи. Через те, що законодавство застаріле, вони не можуть навіть стати у квартирну чергу, бо мають житло на окупованих територіях. Ми вже зверталися з цією проблемою у відповідні інстанції, пропонуючи розробити державну програму щодо забезпечення таких осіб житлом. Безумовно, ми стежимо й за тим, щоб після демобілізації учасники бойових дій проходили реабілітацію. Це перше, що ми їм пропонуємо, але переважно отримуємо відмову. Крім того, проходять підготовку і сім'ї учасників бойових дій. Ми вважаємо, що вони повинні бути готові зустріти трішки іншого чоловіка, ніж якого знали до війни.

Керівник Центру допомоги учасникам АТО Світлана Шевельова звертає увагу на той факт, що багато сімей загиблих воїнів, на жаль, не знають своїх прав і через це не звертаються по допомогу до органів соціального захисту за отриманням разової грошової компенсації. В області був такий випадок, коли матері загиблого бійця не була виплачена така компенсація через те, що жінка не знала, як це робити. Отже, центр працює із сім'ями загиблих, допомагаючи оформити необхідні документи для отримання разової державної допомоги, перевіряє їхні житлові умови.

Однак, окрім матеріальної компенсації, такі сім'ї потребують і уваги громади, громадських та волонтерських організацій, тих, хто живе поруч. В області вважали за потрібне провести об'єднання громадського руху на Луганщині на базі єдиної платформи щодо вирішення проблемних питань соціальної реабілітації і підтримки учасників АТО. Майже всі громадські організації регіону цю ініціативу підтримали.

Павло ВОРОНЦОВ.

Луганська область.

ДО РЕЧІ

На сьогодні в області зарезервовано 595 земельних ділянок загальною площею 456,5 га, якими можуть бути забезпечені 965 учасників антитерористичної операції. Ділянки безпосередньо розподілено за цільовим використанням: 325 ділянок площею 118 га виділено для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд, 8 ділянок площею 0,8 га — для ведення садівництва, 13 ділянок площею 1,2 га — для індивідуального дачного будівництва, 249 ділянок площею 336,5 га — для ведення особистого селянського господарства. Але учасники АТО скаржаться на те, що через проведення бойових дій банківські кредитні програми в Луганській області не працюють. Отже, з цієї причини земля під забудову часом буває не застребувана.

Алею пам'яті героїв створять до кінця року

У Дніпрі увічнять імена всіх мешканців регіону, які загинули під час Революції Гідності та в зоні АТО. Громадські діячі й атовці за підтримки облдержадміністрації створюють Алею пам'яті. Вона з'явиться до кінця року в парку біля ОДА. У 2014-му поряд із держустановою встановили перший пам'ятний знак загиблим на Майдані, пізніше тут з'явилися кам'яна брила і таблички з іменами полеглих воїнів.

Група архітекторів уже розробила проект майбутньої алеї, повідомляє прес-служба ОДА. Зодчі уникали радянського підходу до пам'ятників — застарілих форм, постаментів, мармуру та граніту. Згідно із представленою ідеєю, тут розмістять антивандальні скляні панелі з підсвіткою. На них будуть світлини і кам'яні брили з іменами жителів Дніпропетровщини, які загинули за незалежність України

Наразі проект проходить громадське обговорення, пропозиції приймають в ОДА. На створення алеї не витратять жодної бюджетної копійки, меморіал встановлять коштом меценатів.

Із Дніпропетровської області в зону АТО вирушили понад 25 тисяч осіб, 428 із них загинули.

Галина НЕРЕТІНА.

Дніпропетровська область.

Фото прес-служби ОДА.

Держава надає соціальний захист членам сім'ї бійців, у тому числі загиблих

За декілька кілометрів від лінії фронту

працюють лікарі та медсестри Попаснянської районної лікарні. Вибухи артилерійських снарядів стали для них звичною річчю: вони не лякають, а налаштовують на те, що в операційній сьогодні буде спекотно.

За час від початку бойових дій головлікар Попаснянської районної лікарні Микола Ковальчук **(на знімку)**, здавалося б, звик уже до всього, але щораз, коли бачить військову «швидку», що під'їхала до лікарні, мимоволі починає хвилюватися. Кого цього разу привезли і яку кількість? За останній місяць, дякувати Богу, жертв і потерпілих від обстрілів бойовиків серед мирного населення нема, але військовим доводиться надавати допомогу. Днями привезли одинадцять осіб з пораненнями різного ступеня тяжкості, і була запарка. Лікарні конче потрібна друга операційна. Вона — не військовий госпіталь, але поранених в обов'язковому порядку везуть сюди, щоб тут насамперед вивести їх із шокового стану, зробити рентген, підготувати для подальшого транспортування в Харків або Дніпро. Бійці, які дістали легкі поранення, залишаються в Попасній.

Микола Ковальчук пригадує, як складно було наприкінці 2014-го — початку 2015 року. Через воєнні дії, які на Попаснянському плацдармі тоді були особливо активними, більшість жителів покинули місто в пошуку безпеки. Лікарня залишилася не тільки без медичного персоналу, а й без «швидких», частини обладнання. Голова військово-цивільної адміністрації Геннадій Москаль тоді звернувся до всієї країни: допоможіть кадрами, технікою. У лютому 2015-го в Попасну приїхали перші волонтери добровольчого медичного госпіталю — хірург, травматолог, інші, які пропрацювали в зоні АТО цілий рік. Після них прибули військові лікарі, а нещодавно — професор хірургії з Одеси. Микола Ковальчук сам хірург, тому своїм колегам дуже радий. Якби не вони, то самотужки з такою кількістю пацієнтів навряд чи б упоралися.

— Військові лікарі приїжджають до нас на три місяці, живуть при госпіталі. Потім ротація. Звичайно, було б краще, якби вони працювали постійно, але ми розуміємо людей — у всіх свої родини, свої плани, обов'язки перед близькими, — розповідає головлікар Попаснянського районного центру первинної медико-санітарної допомоги Віра Гурова. — Для професійної практики такі відрядження дуже корисні: здобуваються нові навички, досвід. Дуже важлива наявність анестезіолога: коли він є, можна проводити операції будь-якої складності. До Лисичанська — 45 км, і перш ніж туди відправити хворого, його треба підготувати. У лікарні проводяться й операції на кінцівках, і черепно-лицьові. Щоправда, обладнання у нас старе, ще 50-х років. Тож основний інструмент — це руки й очі доктора. Але найголовніше — нам потрібні лікарі, молодший медперсонал. Дефіцит кадрів становить 50%. Микола Володимирович їздив у Харківський медінститут домовлятися, щоб до нас надіслали молодих фахівців. Приїхали одиниці. Ми виділили їм квартири, створили умови для роботи, і молодим докторам у нас сподобалося. Але щойно поновилися обстріли — вони поїхали додому. «Страшно», — кажуть. Хоча військові лікарі, хто перебуває у відрядженні, одержують і «атошні», і підвищену зарплату, але працювати в умовах війни не хочуть.

Поступово лікарня оновлює і поповнює хірургічний інструментарій, купує обладнання, і в цьому допомагають Міжнародний Червоний Хрест, волонтери, міжнародна організація «Лікарі без кордонів». Нещодавно Луганська військово-цивільна адміністрація виділила Попаснянській районній лікарні майже мільйон гривень на придбання апаратів УЗД. Але це мізер з того переліку обладнання, яке потрібне лікарні сьогодні. Стаціонари лікарні й центру первинної медико-санітарної допомоги зразка 60-х років минулого століття. Тут усе треба міняти. Але поки що медики мріють про те, щоб на лінії розмежування припинився вогонь і лікарня не стала ціллю ворожих снарядів.

Павло ВОРОНЦОВ.
Луганська область.
Фото автора.

Комісаріати роз'яснюють порядок проходження служби

Змінено порядок і умови проходження військової служби. Про це розповів під час брифінгу в ОДА заступник облвійськкома Олег Мороз.

— Розширено перелік спеціальностей бойового характеру — снайпер чи стрілець, — на які можуть прийматися жінки. Єдина умова — достатній рівень фізичної підготовки та морально-психологічна стійкість, — повідомив полковник. — Врегульовано питання проходження військової служби у Збройних Силах України іноземцями та особами без громадянства. На Закарпатті підписали контракт двоє громадян Росії, котрі служать у спецназі. Крім того, для військовослужбовців-контрактників передбачена виплата компенсації за винаймання житла, якщо немає можливості їх розміщення у спеціальних казармах або сімейних гуртожитках, чого раніше не було.

Інший заступник облвійськкома підполковник Юрій Величканич повідомив, що цьогоріч контракт на службу в армії підписали 350 закарпатців. І військові комісаріати Закарпаття продовжують відбір кандидатів. «Людина, яка зголошується підписати контракт для проходження військової служби у Збройних Силах України, отримує стабільне, гарантоване, конкурентоспроможне грошове забезпечення — солдатський склад від семи тисяч гривень та від восьми тисяч і вище сержантський», — наголосив підполковник. Водночас ці суми не враховують додаткові виплати: матеріальну допомогу на вирішення соціально-побутових умов і на оздоровлення. Крім цього, під час переїзду до нового місця військової служби в інший населений пункт виплачується грошова допомога на військовослужбовця та кожного члена його родини.

Про соціальний захист демобілізованих закарпатців розповіла заступник директора департаменту соцзахисту населення ОДА Наталія Омелянюк. За її словами, учасниками антитерористичної операції є понад чотири тисячі закарпатців, 3893 — мають статус учасника бойових дій, 66 — стали інвалідами, 80 — на жаль, загинули.

Для надання допомоги військовослужбовцям, учасникам АТО та їхнім родинам, а також сім'ям загиблих на сході закарпатців, повідомили в облдержадміністрації, створено інформаційно-консультативний центр, який працює за принципом «єдиного вікна». Запроваджено також роботу телефонної «гарячої лінії» за номерами (03122) 3-55-46 та 050-372-08-66.

Василь НИТКА.
Фото надано прес-службою Закарпатської ОДА.

Брифінг проводять заступники облвійськкома полковник Олег Мороз** (у центрі) **та підполковник Юрій Величканич** (праворуч) **і заступник директора департаменту соцзахисту населення ОДА Наталія Омелянюк.

Гроші для пораненого земляка збирали всією громадою

У місті Пирятин, що на Полтавщині, відбулася благодійна акція на підтримку тяжкопораненого земляка—учасника АТО Сергія Перепелиці. Ініціювала її міська рада.

Попри те, що в літню спеку багато пирятинців виїжджають за місто, цього разу на заклик організаторів відгукнулися чимало людей різного віку. На тамтешній Майдані Незалежності вони принесли свою випічку, прохолодні напої, оригінальні вироби, картини, книги тощо. Все те можна було придбати, долучившись до поповнення скарбнички доброчинності. Водночас працівники Національного природного парку «Пирятинський» наварили смачного кулешу.

В акції взяли участь представники навчальних закладів, волонтери, небайдужі містяни, самодіяльні артисти, в тому числі наймолодші. Загалом для пораненого захисника Вітчизни зібрали 13 тисяч 401 гривню. Ці кошти одразу передали батькам Сергія Перепелиці, котрі були присутні на заході. Останні подякували громаді за небайдужість, наголосивши на тому, що для їхньої родини в час випробувань не менш важливою за матеріальну залишається моральна підтримка земляків, яку вони також відчули сповна.

Василь НЕЙЖМАК.
Полтавська область.

На озброєнні будуть вітчизняні шоломи

Їх випробували на Чернігівщині, де після окупації Криму розташовується Державний науково-випробувальний центр Збройних Сил України.

Балістичні десантні шоломи «Тор-Д» призначені для різноманітних спецоперацій, морської піхоти та десантників. Під час випробувань вони показали себе надійними — захищають від куль та осколків. Виявлено і деякі незначні недоліки — їх усунули просто на полігоні. Невдовзі шоломи вітчизняного виробництва надійдуть на озброєння української армії.

Василь ЧЕПУРНИЙ.
Чернігівська область.

Дочка та дружина героя отримали житло

Виконком Бердянської міськради на Запоріжжі виділив однокімнатну квартиру сім'ї загиблого Віталія Піддубного. Ключі від помешкання рідним героя було врочисто вручено ще до Дня Збройних Сил України в грудні 2015-го. Дружина та дочка загиблого воїна нарешті дочекалися омріяного житла.

Нагадаємо, що бердянчанин Віталій Піддубний загинув у липні 2014-го в бою під Лисичанськом. Він служив добровольцем у складі батальйону «Донбас». Указом Президента України В. Піддубного посмертно нагороджено орденом «За мужність» III ступеня.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запорізька область.

ПРАВО

Зміни до законодавства дадуть змогу воїнам АТО швидше знайти роботу

У роботодавців, які створюють нові робочі місця для ветеранів АТО, з'явилася можливість одержати пільгу у вигляді компенсації на рік зі сплати єдиного соціального внеску. Це прописане в змінах до Закону "Про зайнятість населення", які набудуть чинності з 30 серпня. Такі преференції парламентарії надали, щоб підтримати українських героїв і прискорити процес їх працевлаштування на «гражданці».

Довідка

З початку бойових дій на сході України статус безробітного було надано майже 38,6 тисячі учасників АТО. Понад 8,4 тисячі бійців, які повернулися, вдалося працевлаштувати.

— Кожен четвертий знайшов собі роботу на керівних посадах з гідною заробітною платою. Швидше за все, це пов'язане з тим, що військові більш рішучі й мають необхідні для керівників якості, — зазначив «Голосу України» заступник голови Державної служби зайнятості Сергій Кравченко. — Ще третина бійців із загального числа працевлаштованих тепер обіймає посади в сфері обслуговування, експлуатації й складання обладнання й машин. П'ятнадцять відсотків стали кваліфікованими робітниками. У сферу торгівлі й послуг пішло десять відсотків демобілізованих військовослужбовців. Інші працюють у сільських і лісових господарствах. А понад півтори тисячі безробітних із числа учасників АТО при сприянні служби зайнятості за два останні роки підписали контракт на проходження подальшої військової служби. Крім цього майже дві тисячі воїнів відкрили власний бізнес, одержавши одноразову фінансову допомогу.

З ініціативи Державної служби зайнятості, МВС і Херсонської облдержадміністрації колишніх учасників АТО залучатимуть на громадські роботи з охорони порядку. І перекваліфіковуватимуть їх у так званих шерифів. Цей проект запустять насамперед у районах, які безпосередньо прилягають до окупованого Криму.

— Поки що сто демобілізованих бійців залучено до такого виду громадських робіт, — розповів в. о. голови Державної служби зайнятості Валерій Ярошенко. — Усі вони пройдуть професійний відбір і короткострокове навчання, де, крім базових знань, отримають навики спілкування з людьми й знаходження шляхів мирного врегулювання конфліктів. А згодом ветерани зможуть претендувати на місця в Національній поліції.

Водночас Валерій Ярошенко визнав, що більшість демобілізованих бійців не погоджуються на пропоновану центрами зайнятості роботу через низький рівень оплати праці.

— Коли хлопці до нас звертаються, то надають документи про свою заробітну плату, яка була в них в АТО, — каже глава служби. — І вона достатньо висока, тому й допомогу в статусі безробітного їм нараховують виходячи із цих сум. А рівень тієї зарплати, яка пропонується, особливо в сільських і районних центрах, часом удвічі нижчий допомоги з безробіття.

Також за категорією безробітних із числа воїнів АТО закріплюється квота в обсязі п'яти відсотків на підприємствах і організаціях з кількістю співробітників понад двадцять осіб. Однак, за словами Валерія Ярошенка, за недотримання цієї норми жодні санкції не передбачені. Така само ситуація і зі збереженням робочого місця за мобілізованим воїном.

Влад СЕМЕНЧУК.

В Одесі власну справу розпочинають пліч–о–пліч переселенці та демобілізовані учасники антитерористичної операції

«Новий відлік 2.0» — це програма, яку вже другий рік поспіль реалізують в Одесі та області. По суті, вона є бізнес-інкубатором, у якому допомагають започаткувати нову справу або підтримують існуючу. Але учасниками можуть стати лише тимчасово переміщені особи, демобілізовані воїни АТО та члени їхніх сімей. Цього року програма зазнала змін та модернізувалася. Це вже другий проект, який реалізується Impact Hub Odessa за підтримки МФ «Відродження». Проект спрямований на соціалізацію та адаптацію переселенців та учасників АТО шляхом розвитку бізнесу. Отримано 299 заявок на участь у бізнес-інкубаторі. 78 осіб пройшли навчання та 54 захистили свої бізнес-проекти. Щоб відповісти на питання, хто, що і навіщо, Донецький прес-клуб поговорив не лише з тими, хто організував та втілив у життя такий проект, а й з тими, хто отримав гранти на розвиток своєї справи.

Отже, міжнародний фонд «Відродження» та Impact Hub Odessa ще минулого року розпочали не лише соціалізувати переселенців, а й надавати їм нові можливості, й фінансові, і навчальні. По суті, це два місяці тренінгів, лекцій, семінарів та воркшопів, які об'єднані темою — як створити та зробити успішним власний бізнес. У проекті беруть участь 78 осіб, п'ята частина з яких — учасники бойових дій або члени їхніх родин. У кінці липня оголошено 16 переможців програми, які отримують гроші на обладнання для розвитку власної справи. Максимум для одного проекту надаватиметься 80 тисяч гривень. Для цього учаснику потрібно захистити свій проект перед журі, яке складатиметься з бізнесменів та експертів.

Цікаво поглянути на досвід тих, хто вже закінчив навчання та отримав або не отримав грант. Колишня мешканка Авдіївки Наталія Панфілова робила у себе на малій батьківщині чебуреки. На проект вона прийшла з тим, що вміє та по-справжньому любить. З бажанням відкрити чебуречну вже в Одесі, щоб годувати себе, свою родину та дарувати одеситам насолоду від швидкої смачної їжі. «Я так запалила журі своїм бажанням, що один з його членів пообіцяв мені в будь-якому разі дати гроші. Незалежно від того, чи виграю я грант. Але я виграла. На те воля Божа, і я дуже рада. Я продаю чебуреки лише по 10 гривень. Але якщо хтось не може заплатити, то я даю їжу просто так. Окрім того, що виграла гроші тут, я познайомилася з людиною, яка допомогла мені знайти точку, де я платитиму за оренду не 4000 гривень, а лише 750. Це дуже дешево і на дуже популярному Новому ринку. Тож, звісно, це, передусім контакти, спілкування», — із щасливою усмішкою пояснює пані Наталія.

Нині жінка заробляє близько 400 гривень на день та вважає свою справу цілком успішною. Вона має найманих працівників і пишається тим, що робить. Наталія пояснює: поки що в неї нема такої людини, яку вона може залишити готувати чебуреки та піти у своїх справах. Адже в Авдіївці жінка працювала зі своїм персоналом не один рік. Однак вона вірить, що рано чи пізно навчить своїх кухарів усіх тонкощів.

Її тезка екс-донеччанка Наталія Маловик у рідному місті працювала психологом та гештальт-терапевтом. А в Одесі вирішила займатися тим, до чого лежить душа. Це handmade — вироби зі шкіри тварин та різноманітні аксесуари з тканини. Вже зараз фірмовим знаком бренду «Маловичка» стали її портупеї, які жінки та чоловіки вдягають зверху на одяг.

«Ідея цієї діяльності виникла сама. Мене ринок знайшов сам. Я завжди любила різноманітні шкіряні вироби і доглядала за ними сама. Потім почала комусь щось ремонтувати за гроші. І це переросло в те, що я маю нині. Невеличкий бізнес, ним я займаюся зі своєю племінницею, яка переїхала сюди разом зі мною. Отримавши грант, змогла придбати обладнання, дві нові чудові машинки, які мають різне призначення. У мене багато клієнтів і серед переселенців та працівників програми, і серед їхніх друзів. Сарафанне радіо спрацювало. Нині мені навіть майже не потрібно рекламувати свої вироби у соцмережах, я постійно зайнята, постійно працюю», — каже скромна брюнетка Наталія, а її очі світяться. Адже вона робить те, що любить, і це справді можна побачити у її аксесуарах. До речі, не все пішло як по маслу, коли вона отримала грант. Обладнання подорожчало і довелося домовлятися з постачальниками. Машинки надійшли пізніше запланованого строку, але це був лише початок складного шляху та лише перші перешкоди. Наталія придбала ще одну машинку із зароблених коштів та давно вийшла на самоокупність.

Зліва направо: ***Олександр Доброєр — координатор освітньої програми бізнес-інкубатора, Ганна Підопригора — куратор бізнес-інкубатора «Новий відлік 2.0», Євген Попов — керівник Південного представництва Міжнародного фонду «Відродження».***

Фото надані організаторами програми.

Користь для міста

Узагалі кожен із 14 бізнес-проектів, які стартували торік завдяки цій програмі, нині працює та є цілком успішним. Тому організатори інкубатора, окрім коштів міжнародного фонду «Відродження», намагаються і вже залучають інших інвесторів. Адже всі проекти (а їх минулого року було 43), на жаль, перемогти не можуть, однак є дуже цікавими та мають право на життя. Переселенка з Донецька Олеся Філіна, наприклад, не виграла грант минулого року. Однак вона стільки всього навчилася і зрозуміла за час навчання, що таки знайшла інвестора і нині розпочинає власний бізнес. Вона відкрила салон краси, який працює в Одесі з березня. «Так, я не виграла, але я повірила у власні сили, я зрозуміла, як правильно все організувати, прорахувати», — пояснює Олеся.

Екс-донеччанин Денис Яковенко тепер виробляє в Одесі паливні брикети, а колишній макіївчанин Іван Первій фасує наповнювачі для туалетів тварин. Їхні ідеї втілити у проекти, а потім — реалізувати допомогли гранти «Нового відліку». Куратор бізнес-інкубатора «Новий відлік 2.0» Ганна Підопригора пояснює, що тепер переможці минулорічної програми вирішили зробити дещо корисне для міста. Кожен — у міру своїх можливостей. «Від бренду «Маловичка» наш художній музей нещодавно отримав нові торби. Вони потрібні для того, щоб відвідувачі, коли здають великі рюкзаки або сумки, змогли перекласти цінні речі у ці витвори Наталі з тканини та взяти їх із собою до музею».

Сміливий крок

Однією з головних відмінностей від минулорічної програми стала змога залучити до навчання з подальшою можливістю отримати грант демобілізованих учасників АТО та членів їхніх родин. З цього приводу були деякі побоювання і у громадських діячів, і у команди проекту. Однак вони таки вирішили спробувати, і ось чому.

Ганна Підопригора каже: «Новий відлік» реалізується в чотирьох областях. Київській, Харківській, Львівській та Одеській. І тут, коли ми зібралися і поговорили про те, що змінюватиметься цього року з урахуванням нашого попереднього досвіду, то зрозуміли, що є ще одна група людей, яких так само треба соціалізувати та адаптувати. Минулого року такої необхідності не було. Бо не було такої кількості людей, які повертаються звідти. У квітні, наприклад, дуже багато одеситів демобілізувалися. І ми зрозуміли, що їм потрібна схожа програма.

Мені здається, тут важливо зрозуміти. Різні категорії, але все те саме — людям необхідно розпочинати життя. І обом цим категоріям треба починати спочатку. Мало хто може переїхати або повернутися і зажити колишнім життям. Навіть якщо у людини були знання у якійсь сфері, був досвід, просто потрібна підтримка. Іноді це робота в групі, у колективі, розуміння того, що ти не один з такими проблемами.

Цього року в нас на навчанні з загальної кількості його учасників присутні 20 відсотків воїнів АТО. І це вже маленький крок уперед. Це соціалізація. Ми маємо йти та починати спілкуватися. Ми маємо йти та робити щось разом. Бо поки існуватиме думка, що переселенці якось так або не так ставляться до воїнів АТО, якщо ми нічого не робитимемо, то лише підтримаємо цей стереотип, ці чутки».

Ганна Підопригора каже, що наважитися на таке рішення було нелегко. «Ми зробили фокус-групи за участю переможців та тих, хто програв минулого року. Були відгуки про те, що змінити в програмі, що цікаво. Важливо, що ми спитали думки не лише в тих, хто нас похвалить, а й у тих, хто вкаже нам наші помилки чесно. Це була перша вибірка. Друге, що ми зробили, — запросили психологів і спитали, чи можна робити такий інкубатор та змішувати ці дві групи. Провели з ними пару зустрічей, враховували експертну думку. Далі — покликали учасників АТО і в них питали, наскільки їм потрібен проект, наскільки їм це цікаво, наскільки вони хочуть вчитися разом із тимчасово переміщеними особами. І отримали досить позитивний результат.

Після цього зібрали переселенців, які також дали позитивний результат. І далі це були волонтери, які займаються з воїнами АТО. Після всього цього ми зрозуміли, що люди готові до цього. І почали діяти. Бо діяти наосліп неправильно. Нам було дуже важливо, щоб в аудиторії не виникало конфліктів, щоб ми показали: єдність — це не лише спільний вихід у вишиванках із прапорами на свята. Єдність — це коли ми разом здатні щось зробити, разом організувати бізнес. Разом навчатися жити в нинішніх умовах. Ця щоденна праця, як мені здається, і є виявом єдності. Коли ми беремо досвід і знання переселенців та воїнів АТО. В цьому і полягає сила. Бо якщо більше проводити спільних заходів не лише бізнес-інкубатора, а якихось, можливо, культурних, соціальних, то ми більше один одного бачитимемо і розумітимемо, що з обох боків є проблеми. І вони дуже схожі. І лише разом ми зможемо їх вирішити. Бо один у полі не воїн».

Але вже можна стверджувати, що дві соціальні групи — переселенці та воїни АТО — спокійно співіснують у рамках проекту, товаришують і намагаються не вірити в стереотипи один про одного, а шукати спільну мову та налагоджувати партнерські стосунки і творити разом.

Контактні дані проекту «Новий відлік» в Одесі:
Сторінка проекту: https://www.facebook.com/NovyVidlik.Centr/
БО «МБФ «Impact Hub Odessa»
http://impacthub.odessa.ua
+38 048 706-11-77
Куратор бізнес-інкубатора «Новий відлік 2.0»
Ганна Підопригора
+38 (067) 481-91-15
+38 (067) 517-15-60.

У Вроцлаві відкривають українські класи

У польському місті Вроцлав з початку навчального року відкриють класи, де навчання проводитиметься українською мовою. Рішення зумовлене збільшенням кількості наших земляків у Польщі.

«Найбільша група іноземців у Вроцлаві — українці. Саме на них і будуть спрямовані міські програми підтримки. Якщо процес поселення українців у нашому місті буде тривалим, то ми б хотіли, щоб ці люди відчували, що у Вроцлаві їхні діти будуть на зв'язку з культурою своєї країни», — цитує президента(мера) Вроцлава Рафала Дуткевича **прес-служба Львівської міської ради**.

Паралельно для іноземців організовують безплатні курси польської мови. В проекті беруть участь понад 80 установ. Серед них бібліотеки, неурядові організації, будинки культури, церкви і релігійні об'єднання. Весь проект координуватиме Вроцлавський центр інтеграції, а навчання проводитимуть близько 200 добровольців.

«Навчання проходитиме в тандемі доброволець-іноземець, це будуть практичні заняття, до прикладу, в магазині або в установі», — каже Яцек Сутрик, директор департаменту з соціальних питань в Управлінні міста Вроцлав.

Цікаво, що Нижньосілезьке бюро праці видало в цьому році громадянам України 40 тисяч дозволів на роботу, і більшість живуть і працюють у Вроцлаві. Чимало з них приїжджають сюди з дітьми, з яких дедалі більша кількість ходить до місцевих дитячих садків і шкіл.

Парад — під прапорами країн-союзниць

15 серпня у Польщі відзначали свято Війська Польського. У військовому параді, що пройшов центральними вулицями Варшави, взяли участь, крім польських вояків, і 200 військовослужбовців із 12 країн-союзниць, зокрема США, Німеччини, Литви, Угорщини, України. Нашу країну на параді представляли прапороносці ЗСУ.

Якщо в історії, яку викладали в Радянському Союзі, дата 15 серпня 1920 року замовчувалася, бо була символом поразки більшовиків у просуванні на захід, то у світовій історії Варшавську битву вважають однією із таких, що істотно вплинула на майбутнє Європи.

На думку істориків, саме перемога під час Варшавської битви зупинила більшовицьке нашестя не тільки на Польщу, а й на Європу. Президент Польщі Анджей Дуда у святковій промові наголосив: «Ленін, Троцький і радянські командувачі заявляли чітко: «Ми зметемо Польщу і будемо в Парижі, в Іспанії, понесемо комуністичну революцію на весь світ». Тут її зупинили, над Віслою, це велика заслуга нашої держави», — цитує **«Польське радіо»**.

Також Анджей Дуда зауважив, що нині Польща почувається значно захищенішою: «Сьогодні ми разом із нашими союзниками. Сьогодні ми в Північноатлантичному альянсі, який показав останнім часом тут, у Варшаві, єдність політичних рішень, за якими йдуть військові рішення. Сьогодні ми є членом спільноти, її важливим елементом. Сьогодні ми є елементом великої міжнародної солідарності безпеки».

До речі, цього року до військового параду у Варшаві вперше долучилися американські танки Abrams та БМП Bradley. Командувач збройних сил США в Європі генерал-лейтенант Бен Годжес заявив, що участь у параді демонструє посилену присутність американських сил у регіоні. «Поляки сьогодні побачили те, що вони багато бачитимуть у майбутньому — присутність армії США є істотною, і вона триватиме», — цитує Годжеса **DW**. За словами Годжеса, в квітні 2017 року до країни має прибути американський механізований батальйон — у рамках рішення НАТО розмістити у Польщі та Балтійських країнах по батальйону на ротаційній основі. Крім того, ймовірно, в лютому до Східної Європи прибуде танкова бригада армії США, повідомляє **польська інформагенція PAP**.

У Польщі також пам'ятають, що в битві проти Червоної Армії пліч-о-пліч з поляками стояли і січові стрільці УНР. Тож символічно, що офіційна церемонія святкування дня Війська Польського розпочалася на православній частині варшавського цвинтаря «Воля». Міністр оборони Польщі Антоні Мацеревич та інші представники міністерства поклали вінки до могил похованих на цвинтарі воїнів УНР.

Діти рятувальників відпочили у Чехії

Десятеро закарпатських дітей стали учасниками «пожежної» табірної зміни у м. Здераж Пардубіцького краю Чеської Республіки. Там упродовж минулого тижня дівчата й хлопці, віком від 8 до 13 років, відпочивали у дитячому таборі **(на знімку)**. Його організовано за домовленістю керівників облДСНС та чеських пожежників-добровольців.

— Намагаємося розширювати співпрацю між нашими регіонами, тому під час останньої зустрічі з професійними вогнеборцями Закарпаття в Пардубице ми домовилися про участь закарпатських дітей у цьому таборі, — розповів гетьман Пардубицького краю Мартін Нетоліцький.

Для юних закарпатців підготували фахову програму, а пожежники-добровольці навчали основ безпечної життєдіяльності. Також вихованці табору вчилися в'язати вузли, приборкувати вогонь, складати «рукави», користуватися вогнегасниками.

Мартін Махачек, голова Чеського пожежного об'єднання міста Прелуч, повідомив, що подібні табори в них звичайна річ. Тому й запросили дітей із Закарпаття. У наступному році також хочуть оздоровити дітей із родин рятувальників, які є учасниками антитерористичної операції на сході України.

Василь НИТКА.

Фото надане облДСНС.

Якщо бачиш підозрілий предмет, телефонуй 101

Це частина відеозвернення до дітей, які живуть на Донбасі, актора та посла доброї волі ЮНІСЕФ Орланда Блума. «Ти любиш небезпечні пригоди? Всі їх люблять. Але в зоні конфлікту, де ти живеш, потрібно бути уважним. Обходь незнайомі місця, вибирай відомі й безпечні шляхи, помічай небезпечні предмети і не чіпай їх. Завжди попереджай рідних, де знаходишся», — йдеться також у ролику, оприлюдненому **на офіційній сторінці ЮНІСЕФ — Україна у Facebook.**

Тридцятисекундне відео зафільмували під час відвідування зіркою підконтрольних Україні територій Донбасу. Нагадаємо, в квітні цього року Орландо Блум відвідав школу №13 в Слов'янську, побував також у Краматорську і Святогорську.

Довга дорога до «відновлення довіри»

В Японії відзначили 71-шу річницю капітуляції країни у Другій світовій війні. 15 серпня 1945 року імператор Японії Хірохіто по радіо звернувся до нації. Підписання акта про капітуляцію відбулося 2 вересня на борту лінкора «Міссурі» в Токійській затоці, однак у Японії про цю подію згадують раніше.

«Розмірковуючи над нашим минулим і висловлюючи почуття глибокого розкаяння, я дуже сподіваюся, що жахи війни ніколи не повторяться», — сказав на поминальній церемонії, на якій були присутні кілька тисяч родичів загиблих у Другій світовій, імператор Японії Акіхіто.

Промова прем'єр-міністра країни була стриманішою. Шіндзо Абе наголосив, що Японія уже сім десятиліть не воює, і обіцяв, що країна не допустить жахів війни і зробить внесок «у справу миру і процвітання». Уже традиційно Абе надіслав пожертву до храму Ясукуні, де вшановують душі воїнів, які загинули за Японію. Йдеться не тільки про воїнів Другої світової, серед тих, кого поминають у Ясукуні, й імена 14 воєначальників, яких міжнародний трибунал назвав воєнними злочинцями. Це дражливий момент для сусідів Японії — Китаю та Південної Кореї, які завжди бурхливо реагують на пожертви, віднесені в Ясукуні, а тим більше — відвідання храму японськими посадовцями, вбачаючи в цьому спробу відбілити історію і виправдати агресивну політику минулого. Візит Абе до Ясукуні 2012 року викликав значне охолодження у відносинах із сусідами. Більше Абе так не ризикує, але й відмовитися від традиційного пошанування мільйонів воїнів, які залишилися на полях битв, теж не в змозі.

Міністр оборони Японії Томомі Інада, яка раніше обов'язково відвідувала храм у такі дні, після призначення заявила, що дотримуватиметься правил, вироблених в уряді, вирішила бути подалі від спокуси — і прибула до японського підрозділу морських сил самооборони, який бере участь в антипіратській місії біля берегів Сомалі.

Чотирьох членів уряду та кількох депутатів японського парламенту таки зафіксували на підходах до Ясукуні зацікавлені спостерігачі. Офіційний представник МЗС Китаю, використовуючи традиційну форму відповіді на запитання журналістів, заявив, що такі дії відображають помилковий підхід японського уряду до історичних питань, і закликав глибоко переосмислити минуле і реальними діями відновити довіру сусідів.

Вочевидь, у відповідь на заклик відновлювати довіри, на веб-сайтах міністерства закордонних справ Японії та управління берегової охорони з'явилося відео, як флотилія китайських кораблів та риболовецьких суден заходять у води навколо островів Сенкаку, а патрульний корабель берегової охорони закликає їх покинути ці води.

Південна Корея, МЗС якої теж висловило «тривогу та жаль з приводу пожертв та відвідання храму Ясукуні», не менш своєрідно відреагувала на річницю капітуляції Японії: група депутатів корейського парламенту з плакатами та транспарантами висадилася на острові Такешима, який також контролює Японія, але його вважає своїм і Сеул.

Однак кроки «назустріч довірі» таки відбуваються. І це головне. Президент Республіки Корея Пак Кин Хе заявила з нагоди річниці капітуляції Японії, що її країна хоче побудувати відносини з Японією з прогнозом на майбутнє і чесним поглядом на минуле. Пак заявила, що безпека у Північно-Східній Азії збільшує необхідність перейти на стратегічне мислення і посилення співробітництва в регіоні.

Що стосується «відновлення довіри» з Китаєм, то з посиланням на поінформовані джерела, японські ЗМІ зазначають, що нині тривають перемовини про можливу зустріч на саміті G20 в Китаї японського прем'єр-міністра Шіндзо Абе з головою КНР Сі Цзіньпіном, під час якої постане чимало питань, по яких поки що не знаходять повного порозуміння.

Ніна БАЛИКОВА.

Токіо.

ПЛАНЕТА

Спостерігачі ОБСЄ відмовилися їхати на «вибори» в Крим

Бюро ОБСЄ з демократичних інститутів і прав людини (БДІПЛ) не буде відправляти спостерігачів для моніторингу виборів до Державної Думи в окупований Росією Крим. Про це заявив Ян Петерсен, який очолює місію спостерігачів у РФ, повідомляє **BBC**.

За словами Петерсена, «місія працює в інтересах усіх 57 країн-учасниць ОБСЄ», і рішення щодо ненаправлення спостерігачів у Крим «було прийнято, виходячи з цієї обставини в інтересах усіх країн-учасниць ОБСЄ». При цьому він підтвердив, що довгострокових спостерігачів відправлять в інші російські регіони уже цього тижня. Вибори до Державної Думи країни-окупанта відбудуться 18 вересня.

ДОВІДКА

Діяльність БДІПЛ ОБСЄ, розташованого у Варшаві, поширюється на Європу, зокрема Кавказ, Центральну Азію і Північну Америку. Бюро покликане сприяти проведенню демократичних виборів та забезпеченню поваги до прав людини, терпимого ставлення і недискримінації, а також дотримання принципу верховенства закону.

Новий теракт у Туреччині

У південно-східній провінції Діарбекір екстремісти Робітничої партії Курдистану скоїли новий терористичний акт проти сил безпеки. Вони підірвали біля поста транспортного контролю автомобіль, начинений вибухівкою. Вибух був такої сили, що на місці будівлі утворилася вирва глибиною в 5 метрів і діаметром 10 метрів. Під час вибуху загинули 5 поліцейських і дві цивільні особи, серед яких і син одного зі службовців правопорядку. Ще 8 поліцейських дістали тяжкі поранення, повідомило турецьке видання Hurriyet Daily News.

Неподалік поста розташована автозаправна станція, поруч із якої відпочивали люди. Осколки зачепили й них. 38 осіб було поранено, їх госпіталізовано.

Віце-прем'єр Туреччини Нуман Куртулмуш заявив про посилення поліцейської присутності в провінції Діарбекір. Сюди направлено спецчастини по боротьбі з терористами, які почали прочісувати місцевість у пошуках бойовиків.

Олександр ВЛАДИМИРОВ.

У Греції знайшли могилу Аристотеля?

У північному регіоні Греції, цілком ймовірно, знайдено могилу великого античного філософа Аристотеля. Про це повідомив на прес-конференції у Салоніках грецький археолог Костас Сісманідес, інформують усі ЗМІ країни.

«Ми виявили могилу й вівтар, згадування про яких є в стародавніх рукописах, знайшли стежку, що веде до гробниці. Є серйозні підстави припускати, що це поховання Аристотеля», — зробив сенсаційну заяву К. Сісманідес.

Грецькі історики вважають, що античний філософ провів останні дні життя у своєму рідному місті Стагіра, розташованому в східній частині півострова Халкідіки, за 60 кілометрів від Салонік. До речі, поблизу знаходиться і відоме місто Олімпія. Учені припускають, що Аристотель був похований у 322 році до нашої ери у гробниці, побудованій у вигляді підкови. Розкопки почалися понад 20 років тому. Гробницю було виявлено в 1996 році, але тоді археологи могли лише припускати, що там прах великого філософа й учителя Александра Великого.

Учені Греції кажуть: якщо підтвердиться припущення про те, що це могила Аристотеля, то тоді можна сміливо стверджувати про найбільшу археологічну знахідку сучасності.

Аристотель — творець всеосяжної системи філософських поглядів на розвиток суспільства. Учень великого Платона народився в 384 році до нашої ери в Стагірі.

Олександр БІЛИК.

Масштабна повінь в Луїзіані: щонайменше 5 загиблих, тисячі евакуйовано, через затоплення вулицями плавають домовини (Euronews)

У видавництві «Історія в книзі» вийшла друком книга кандидата історичних наук, професора Національного університету імені Михайла Драгоманова Людмили Іванової «Гетьманщина у XVIII столітті: політичні процеси і постаті». У ній у формі історичних нарисів розглядаються питання відносин між Гетьманщиною та Московщиною у період гетьманування Івана МАЗЕПИ та Івана Скоропадського, *повідомляє наш кореспондент Світлана Христенко*

З братами не воюють,

або Чому російсько–українські війни — не регіональний конфлікт, а прояв цивілізаційного протистояння*

Вітчизняна війна за незалежність 2014—2016 рр.

Понад два роки українці зі зброєю в руках захищають територіальну цілісність та незалежність своєї держави від посягань «братньої» Росії.

— У лютому-березні 2014 року російські війська розпочали інтервенцію у Криму і захопили півострів, — зазначає **кандидат історичних наук, в. о. завідувача відділу історії нових незалежних держав Інституту всесвітньої історії НАНУ Андрій Бульвінський.** — У квітні російські диверсійні групи розпочали захоплення адміністративних споруд у Донецькій і Луганській областях, у цей регіон було перекинуто важке озброєння та російських найманців. У серпні на Донбас увійшли регулярні російські війська.

Легкої прогулянки набережною Кальміусу, як розраховував Путін, бо вважав, що «этнические различия малороссов и великороссов столь малосущественны, что их политическое размежевание скорее порождает историческое недоразумение, нежели устойчивые государственные образования», а весь схід і південь України лише й мріє про «русский мир», не вийшло. На захист країни, попри розвал армії за влади представників «п'ятої колони», став фактично весь народ — одні пішли на фронт, інші взялися переозброювати військові частини та забезпечувати передову всім необхідним: бронежилетами, касками, реанімобілями, оптикою, одягом і взуттям, ліками, продуктами харчування. Без перебільшення, поза війною не залишилося жодне місто і жодне село — сотні тисяч людей, мільйони допомагали й допомагають бійцям. Прикладів безліч. Поки армійці мали потребу в засобах захисту, волонтери закуповували їх у різних країнах. Одна з львів'янок, доставляючи бронежилети, вдягала їх на себе і по кілька разів на добу переходила кордон з Польщею; бізнесмен продав дорогу автівку, а гроші віддав на підтримку армії; свої збереження бійцям жертвували пенсіонери, а школярі — зібрані гроші на гаджети. У промові з нагоди 23-ї річниці незалежності України Президент Петро Порошенко вперше на офіційному рівні вжив визначення «Вітчизняна війна за незалежність 2014 року», яке й розкрило суть подій, що отримали технічну назву АТО.

Ключове питання новітньої війни, як, власне, і будь-якої іншої, — чому? Чому Росія замість того, щоб розвивати власні території та інфраструктуру, гуманітарну сферу, науку й освіту (Федерація щороку втрачає сотні сіл, що вимирають не лише в Сибіру чи на Далекому Сході, а й у центральних регіонах, має найвищі показники у світі з алкоголізму, наркоманії та захворюваності на СНІД, низьку тривалість життя тощо) витрачає сотні мільйонів, а то й мільярди доларів на дестабілізацію України та війну з сусіднью державою.

— Це боротьба за нові території і ресурси, — каже **історик і політолог Роман Матузко.** — Адже Україна володіє значно більшим економічним потенціалом, ніж, скажімо, республіки Середньої Азії, і має розвинене сільське господарство, машинобудування, хімічну промисловість, атомну енергетику, корисні копалини. Та найбільше багатство країни — наші люди.

Упродовж століть Україна живила Московію/Росію генетично й інтелектуально, професійно, вливаючи в імперію свою кров, знання і вміння. Українці стояли біля витоків російської науки. Ще в 1687 році в Москві вихідцями з берегів Дніпра була відкрита Слов'яно-греко-латинська академія, значний внесок у розвиток якої зробив видатний вчений, професор Києво-Могилянської академії Стефан Яворський. Він же став основним консультантом проекту створення Російської академії наук. Із двадцяти членів-фундаторів її більшість були українськими вченими. Процес масових переселень з України у Московщину розпочав Петро I. Гордість Росії Михайло Ломоносов свого часу навчався у «Словенській школі» в Холмогорах, яку в 1723 р. створив Холмогорський архієпископ, вихованець Київської академії Варнава Волостковський. Серед імен, які допомогли стати на ноги імперії: Феофан Прокопович — різносторонній учений, філософ, що став найближчим радником Петра I у справах освіти й ідейним засновником нововведень; Микола Лобачевський (із Волині), який упродовж 19 років був ректором Казанського університету; математики світового рівня Микола Гулак, Микола Боголюбов, його син Микола Боголюбов, Тадей Зеленяк, Ростислав Григорчук, Анатолій Фоменко. Українці були і першопрохідцями космосу. Олександр Засядько (з Полтавщини) продав свій хутір у Лютеньках, побудував майстерню, накупив необхідного матеріалу і... створив перші в світі балістичні ракети — прообраз космічних, Микола Кибальчич (з міста Корона, на Чернігівщині) у камері смертника за три доби до страти накреслив на тюремній стіні проект космічного корабля і формулу реактивної тяги. То і був крок людства до космосу. Нащадок козацького ватажка Северина Наливайка Костянтин Ціолковський — винахідник аеро- та ракетодинаміки, основоположник космонавтики. Сергій Корольов (із Житомира) — творець перших у світі космічних кораблів. У цьому довжелезному списку відомий хірург Скліфосовський, Калашников (винахідник знаменитого автомата), Гоголь, Капніст — автор «Оди на рабство», інші літератори, актори, співаки, просвітителі, мільйони простих селян і робітників, які своїми руками зводили в Росії міста, залізниці, заводи.

З набуттям незалежності українці взялися розбудовувати свою державу, а відкриті кордони дозволили їм їхати вже не на Схід, а на Захід навчатися, робити кар'єру чи просто заробляти. Москва відчуває певний кадровий та інтелектуальний голод. Отже, робить усе можливе, аби повернути Україну на свою орбіту.

— До того ж вихідним пунктом російської державності Москва вважає Київську Русь, — продовжує розмову Роман Матузко, цитуючи статтю російського політолога Романа Манекіна «Украина и Россия: что делать? (В поисках геополитических приоритетов)», опублікованy ще в 2000 році. — Її автор зазначає: *«Окончательное размежевание Украины и России ставит под сомнение исторические преемственность государственной власти в РФ. Без Украины история России не имеет начала и, следовательно, лишается смысла. Государство, не имеющее истории, не имеет и исторической перспективы. Возвращение Украины в сферу российского влияния в историософском плане является, по выражению Канта, «условием возможности» существования российской государственности».*

«Моя хата скраю, першим ворога стрічаю»

Ще одним ключовим моментом цієї неоголошеної війни є розвінчання багатьох імперських міфів — про братерство сусідніх народів і їхню генетичну, ментальну, культурну, історичну та всіляку іншу єдність, про те, що «русские своих не бросают», про українців, у яких «хата скраю, я нічого не знаю». Сотні молодих хлопців, які пішли на фронт просто з Майдану, відомий вислів інтерпретували по-своєму: «Моя хата скраю, першим ворога стрічаю».

Донеччани історик Юрій Матущак та лінгвіст Вячеслав Макаренко, які віддали свої життя за незалежність і територіальну цілісність України** (крайні праворуч), **під час Дня української культури в Кракові. 2011 рік.

Серед них і донеччанин учитель історії Юрко Матущак. Після закінчення Донецького національного університету він працював у школі, був активним учасником Євромайдану — в своєму рідному місті та в столиці. З наметового табору поїхав на передову, воював у батальйоні «Дніпро-1», разом зі своїм давнім другом Вячеславом Макаренком, із невеликого шахтарського містечка на Донеччині, ходив у розвідку, визволяв Іловайськ. Історія життя і подвигу цих молодих хлопців (з вищою освітою, зі знанням іноземних мов, які вивчали в Польщі), що не вийшли з «Іловайського котла», розвінчує ще один імперський міф про те, що Донбас — це не Україна, а частина «русского міра». Юрка Мутущака і Вячеслава Макаренка, котрі вибиралися з оточення на одній машині й були розстріляні впритул із замаскованих російських танків, ідентифікували за ДНК-експертизами. Хлопців поховали на військовому кладовищі в Дніпропетровську, а їхні портрети тепер на «Стіні плачу» біля Михайлівського собору в столиці, де розміщені банери з портретами сотень загиблих героїв.

Іловайська трагедія розвінчує ще один міф — про офіцерську честь росіян. До того ж там ворог використав свою головну зброю — цинізм. Запеклі бої під Іловайськом у серпні 2014 року, які вели українські війська проти терористично-бандитських формувань «ДНР» і регулярних частин Російської Федерації, і де зазнали значних втрат, стали найтрагічнішою сторінкою у неоголошеній війні на сході. Це місто мало значне стратегічне значення, адже розташоване за 25 кілометрів на схід від Донецька, і перехід його під контроль Збройних Сил України дозволив би заблокувати терористів у їхній тимчасовій столиці.

Українські війська, зокрема ударні групи добровольчих батальйонів «Дніпро-1» і «Донбас», 18 серпня раптовою атакою захопили Іловайськ і взяли під свій контроль його більшу частину. Бандформування закріпилися лише на північних околицях міста, але розвинути наступ Українській армії не вдалося — противник підтягнув усі свої резерви, а 23—24 серпня через кордон зайшли регулярні військові частини РФ, підсилені танками, артилерією та реактивними системами залпового вогню.

Як розповідають бійці, що вижили у тих боях, їм протистояли батальйонні групи десантних, десантно-штурмових і мотострілецьких бригад, а псковська і курська дивізії РФ оточили Іловайськ подвійним кільцем.

Військові експерти зазначають, що мала чисельність українських батальйонів, які до того ж на 70—90 відсотків складалися з людей мирних професій — істориків, учителів, офісних менеджерів, щойно мобілізованих у військо, не дозволяла ефективно атакувати ворога. І все ж під Іловайськом були розбиті підрозділи 31-ї десантно-штурмової бригади та 98-ї повітрянодесантної дивізії з РФ, військовослужбовці цих частин потрапили в полон. Ведучи бої в оточенні, українські бійці захопили трофей — танк Т-72БЗ, який є на озброєнні лише в РФ, знищили танковий підрозділ. Бійці 51-ї волинської мехбригади знешкодили БМД з екіпажем із 10 російських десантників. 29 серпня добровольчі батальйони спробували вирватися з оточення, але потрапили в засідку і змушені були повернутися на висхідні позиції.

Того самого дня російський президент Путін звернувся до бойовиків із закликом відкрити гуманітарний коридор для оточених, і ті заявили, що готові такий коридор надати. Незважаючи на домовленість на найвищому рівні, вихід українських бійців з оточення перетворився на бійню. Їх колону розстріляли прицільним вогнем із заздалегідь облаштованих вигідних позицій. Журналіст Ростислав Шапошников, який рухався у броньованому автомобілі (і тільки тому залишився живим), згадує: «Я бачив своїми очима, як ми їдемо, і на полі стоїть техніка, дуже серйозна техніка, це і міномети, і гармати, які просто нас розстрілювали, як у тирі. Тобто, це не була війна, це не був бій. Це був просто розстріл у тирі. Не було ні одного шансу вибратися звідти живими в тому складі». Борис Філатов, на той час заступник голови Дніпропетровської облдержадміністрації, який опікувався добровольчими батальйонами, зазначав: «Росіяни давали слово офіцера, що випустять. Але почали стріляти... В нашій колоні знаходилися десятки поранених і полонених росіян-десантників. Їх поклали теж».

Агресію підживлюють страхи

Війна на сході України, що забрала життя тисяч людей, триває. Агресор поки що не збирається відступати, а навпаки — нарощує свою присутність в Україні, яка є ключовим елементом геополітичного протистояння цивілізацій. А ще відіграє надзвичайно важливу роль в історії православ'я, що в Росії набуло статус державної ідеології. Той самий Роман Манєкін пише: *«Киев является колыбелью русского православия... Размежевание Украины и России с неизбежностью влечет разрушение конфессиального единства Русской православной церкви. Имеющий место раскол Украинской православной церкви Московского патриархата ставит под сомнение конфессиональную преемственность РПЦ... в итоге подрывается духовная среда обитания русского народа и, следовательно, сами основы его существования».*

— Росія дуже боїться втратити контроль над церквою в Україні, — каже Андрій Бульвінський. — Без Української церкви Московського патріархату в РПЦ не буде більше статусу найбільшої православної церкви у світі. У цьому контексті, на думку Андрія Бульвінського, важлива ще найперше ідеологічна, а вже потім матеріальна складова. Хоча щороку з України УПЦ Московського патріархату висотує 10 млрд. доларів, тоді як інші території дають близько 8 млрд.

Розпочавши війну під впливом маніакальних ідей богоносності й месіанства, очільник РФ забувся, що в роки Другої світової війни було чотири Українські фронти, а кожний третій Герой Радянського Союзу походив з нашої землі. Що УПА воювала проти радянської влади добрих десять чи й більше років, що, як сказав один з бійців «Азову», з позивним «Вітер»: кожен із нас, українців, сам по собі вже бойовий загін. Тож його порада Путіну — ніколи не воюйте з Україною!

Світлана ЧОРНА.

Фото з архіву автора.

*** ПРОДОВЖЕННЯ. ПОЧАТОК У «ГОЛОСІ УКРАЇНИ» ЗА 18, 25 ТРАВНЯ, 1, 8, 15 ЧЕРВНЯ, 6, 13, 20, 27 ЛИПНЯ, 3, 10 СЕРПНЯ 2016 Р.**

Реєстр хоч і електронний, але справи все одно паперові

З 1 серпня Міністерство соціальної політики України запустило єдиний реєстр внутрішньо переміщених осіб (ВПО). За інформацією відомства, тепер ця база даних доступна кожній регіональній структурі соцзахисту. І дасть змогу, за словами профільного міністра Андрія Реви, сформувати загальну картину щодо кількості переселенців, місць їх перебування та реального стану виплат.

— Реєстр дає можливість обміну інформацією, зокрема і з правоохоронними структурами, — зазначив Андрій Рева. — Ми повинні надавати фінансову підтримку тим, хто її справді потребує, а не фіктивним адресатам. За даними Пенсійного фонду, з 460 тисяч внутрішньо переміщених осіб, яким зупинено виплату пенсії, тільки 143 тисячі знову почали їх отримувати. Іншим відмовили.

Запуск єдиного реєстру, можливо, систематизує роботу держструктур, зробить процеси більш контрольованими та зменшить можливості для зловживань, однак самим переселенцям таке нововведення навряд чи полегшить життя. Річ у тім, що так звану паперову довідку переселенця потрібно переоформляти кожних півроку. Так само залишається в силі й солідний пакет документів на всіх членів родини, який у зазначений строк необхідно надати в місцеве управління соціального захисту населення. Без

Анастасія Филоненко.

нього довідку не переоформлять. І хоча реєстр і електронний, але на обсяг паперової роботи він не вплине. Стелажі в архівах управлінь соцзахисту і надалі поповнюватимуться товстими справами **(на знімку внизу)**.

А в окремих випадках електронний реєстр не тільки не допоміг, а вже ускладнив життя законослухняним переселенцям. Андрій Рева визнав: не виключені збої в електронній системі, адже єдиний реєстр працює поки що в тестовому режимі обліку. Але запевнив — ці проблеми не вплинуть на виплати. Мовляв, якщо соціальний інспектор, відвідавши вдома переселенця, склав відповідний акт, але електроніка дала збій, то фахівець має прийти ще раз... Ну, а поки не відбудеться повторна аудієнція, виплати не прийдуть.

— Ми подали всі документи на переоформлення довідки ще два місяці тому, — розповідає переселенка з Луганської області Юлія Н. — Через місяць до нас у квартиру прийшли з перевіркою представники соцслужби й склали необхідний документ. Пройшов ще місяць, а грошей ми так і не отримали. У соцзахисті пояснили: збій у системі, треба ще почекати. Щоправда, заспокоїли, що коли все налагодиться, то гроші будуть нараховані в повному обсязі з моменту оформлення довідки. Тепер чекаємо на візит інспектора. Хоча на ці виплати розраховували ще два місяці тому.

Чекати інспектора з соцуправління можна довго. Вони нині у великому дефіциті. Приміром, у найбільшому районі Києва — Деснянському — таких фахівців усього чотири. А проживають тут понад 350 тисяч осіб, третина з яких належить до категорії громадян, які перебувають під патронатом соціальних структур. Серед них 12,5 тисячі внутрішньо переміщених осіб, 1247 учасників АТО й члени їхніх родин...

— Наявні механізми соціальної допомоги були розраховані на мирний час, — каже начальник управління праці та соціального захисту населення Деснянської районної в м. Києві державної адміністрації Анастасія Филоненко. — Але коли наша країна зіштовхнулася з військовою агресією, то довелося швидко змінювати систему. Необхідно було підтримати людей, котрі вимушено залишили свої будинки. Звісно, збільшилося і навантаження. Нині працівники управління приймають щодня майже дві тисячі осіб, а за необхідності проводять прийом у вихідні дні.

Нашим чотирьом інспекторам необхідно відвідати майже три тисячі родин, що тимчасово проживають у районі. Для допомоги задіяли співробітників Територіального центру соціального обслуговування району і Центру соціальних служб сім'ї та молоді. Завдяки цим заходам процес перевірок значно пришвидшився.

За статистикою Мінсоцполітики, сьогодні в Україні налічується майже 1 мільйон 800 тисяч внутрішньо переміщених осіб. Щоправда, ця цифра не є остаточною. Опрлюднити більш точні дані про кількість ВПО відомство зможе не раніше грудня поточного року, після того як електронний єдиний реєстр запрацює на повну потужність.

Влад СЕМЕНЧУК.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

У НОМЕР

Лікуватимуться з комфортом

У Херсонському шпиталі вже пройшли курс лікування та реабілітації понад двісті учасників АТО із наслідками кульових, осколочних та мінно-вибухових травм, загостренням хронічних захворювань. Та й нині одні пацієнти з числа демобілізованих змінюють інших: у стаціонарі щодня перебувають по 15—16 колишніх військовослужбовців та добровольців. Але тепер вони лікуватимуться в значно комфортніших умовах. Коштом громадських організацій та органів місцевого самоврядування районів області тут розпочали ремонт дев'яти палат та маніпуляційного кабінету для військових. Головний лікар шпиталю Валерій Тимошенко каже, що палати не оновлювалися по 10—20 років. Ремонтні роботи вже розпочалися, а завершити їх планують до кінця поточного року.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсонська область.

«Кримських диверсантів» викрили за фазами Місяця

Користувач соцмережі Олексій Гончарук стверджує, що сюжет програми «Время» «Первого канала» за назвою «Співробітники ФСБ запобігли терактам у Криму» є сфабрикованим.

При цьому Гончарук називає сюжет російського «Першого каналу» ФСБ-шним і заявляє, що він був знятий ще до початку подій у Криму, які російські ЗМІ видали за напад «українських диверсантів» з метою здійснення терактів на території півострова. Такого висновку він дійшов з урахуванням фази Місяця, який потрапив у кадр сюжету «Першого каналу».

«На 50-й секунді (відео. — **Ред**.) оператор фіксує в кадрі Місяць, повний. Знаходимо в Інтернеті фази Місяця. Виходить, що відео знімали 4 липня або ще раніше. Усю цю каламуть із диверсантами спланували мінімум місяць тому».

Джерело theins.ru.

СПОРТ

№ 155 (6409) СЕРЕДА, 17 СЕРПНЯ 2016

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, місцями короткочасні дощі, грози. Вітер переважно південно-західний, 5—10 м/с. Температура вночі 9—14 градусів тепла, у південних і східних областях 15—20. Удень 27—32 вище нуля, на заході й півночі 20—25, на Прикарпатті 15—19 градусів зі знаком плюс, у центральних і Харківській областях 23—28 тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 17 СЕРПНЯ

1914. У Львові створюється добровільний легіон «Українські січові стрільці». **1918**. Гетьман Павло Скоропадський встановив в Україні 8-годинний робочий день. **1921**. ВУЦВК прийняв постанову про створення центральної, губернських, повітових комісій допомоги голодуючим. **1942**. Народився азербайджанський співак, композитор Муслім Магомаєв. **1982**. Пішов із життя Ігор Шамо — український композитор, заслужений діяч мистецтв, народний артист України. **2011**. На навколоземну орбіту вивели український супутник «Січ-2» (супутник оптико-електронного спостереження Землі; 3-й із серії супутників «Січ»).

У НОМЕР

Турнірна хроніка

Баскетбол. Сплив термін подання заявок на участь у чемпіонаті України серед чоловіків у Дивізіоні А (Суперліга).

Отже, в сезоні 2016/2017 у головному національному турнірі виступатимуть 10 клубів: «Хімік» (Южне), «Кривбас» (Кривий Ріг), «Дніпро» (Дніпро), «Будівельник» (Київ), «Авантаж-Політехнік» (Харків), «Черкаські Мавпи», «Запоріжжя», «Кремінь» (Кременчук), БІПА (Одеса), «Миколаїв».

Чемпіонат пройде в два етапи. Перший, на відміну від попереднього, гратиметься в три кола. Старт Суперліги планується 1 жовтня.

У плей-оф зіграють 8 клубів. Перша стадія (1/4) триватиме до двох перемог однієї з команд, натомість півфінальна серія та матчі за нагороди триватимуть до трьох звитяг.

Футбол. Першість країни. Перша ліга. 4-й тур. «Скала» (Стрий) — «Черкаський Дніпро». 0:0. «Арсенал-Київ» — «Іллічівець» (Маріуполь). 0:3. «Полтава» — «Оболонь-Бровар» (Київ). 1:1. «Авангард» (Краматорськ) — «Буковина» (Чернівці). 1:1. «Десна» (Чернігів) — «Геліос» (Харків). 1:1. «Гірник-Спорт» (Горішні Плавні) — «Нафтовик» (Охтирка). 0:1. «Колос» (Ковалівка) — «Верес» (Рівне). 2:1. «Інгулець» (Петрове) — «Миколаїв». 1:0. «Суми» — «Тернопіль». 1:1.

«Іллічівець» — 12 очок, «Верес» — 9, «Геліос», «Черкаський Дніпро» — по 8, «Десна», «Колос», «Оболонь-Бровар», «Полтава» — по 7, «Суми», «Скала» — по 5, «Буковина», «Нафтовик», «Арсенал-Київ» — по 4, «Авангард», «Інгулець», «Гірник-Спорт» — по 3, «Миколаїв», «Тернопіль» — по 1.

Маркевич борги пробачати не збирається

Екс-тренер «Дніпра», а нині глава комітету національних збірних ФФУ Мирон Маркевич **(на знімку)** в інтерв'ю одному з телеканалів розповів про заборгованість з боку дніпровського клубу перед ним:

«Поки що зі мною не розрахувалися, як і з тими гравцями, котрі пішли. Ніхто мені не дзвонить, ніхто нічого не каже.

Чи готовий звернутися до суду? Я б не хотів, щоб справа дійшла до цього. Я вже не в тому віці. Ніколи ні з ким не судився, але якщо постане питання... Не збираюся дарувати йому гроші. Не думаю, що Коломойський — найбідніша людина».

Фото Євгена КРАВСА.

Табло Ігор

Ріо-де-Жанейро (Бразилія). Ігри XXXI літньої Олімпіади.

15 серпня.

Греко-римська боротьба. 85 кг. 1. Чакветадзе (РФ). **2. Жан Беленюк (Україна).** 3. Гамзатов (Білорусь); Кудла (Німеччина). 130 кг. 1. Лопес-Нуньєс (Куба). 2. Каяалп (Туреччина). 3. Шаріаті (Азербайджан); Семенов (РФ).

Легка атлетика. Жінки. Метання молота. 1. Володарчик (Польща) — 82. 29 **(рекорд світу)**. 2. Чжан Веньсю (Китай). 3. Гітчон (Велика Британія). 3000 метрів з бар'єрами. 1. Джебет (Бахрейн). 2. Джепкемої (Кенія). 3. Коберн (США). 400 м. 1. Міллер (Багами). 2. Фелікс (США). 3. Джексон (Ямайка). Чоловіки. Жердина. 1. Да Сільва (Бразилія) — 6,03. 2. Лавіллені (Франція) — 5,98. 3. Кендрікс (США) — 5,85. 800 м. 1. Рудіша (Кенія). 2. Маглуфі (Алжир). 3. Мерфі (США).

Плавання. Жінки. Змагання на відкритій воді, 10 км. 1. Ван Рувендал (Нідерланди — **на знімку**). 2. Бруні (Італія). 3. Сінтра (Бразилія).

Бокс. Чоловіки. 91 кг. 1. Тіщенко (РФ). 2. Левіт (Казахстан). 3. Савон (Куба); Тулаганов (Узбекистан).

Велоспорт (трек). Чоловіки. Омніум. 1. Віваіні (Італія). 2. Кавендіш (Велика Британія). 3. Гансен (Данія).

Гімнастика спортивна. Чоловіки. Кільця. 1. Петруніас (Греція). 2. Занетті (Бразилія). 3. Аблязін (РФ). Опорний стрибок. 1. Сегван (КНДР). 2. Аблязін (РФ). 3. Ширай (Японія). Жінки. Колода. 1. Віверс (Нідерланди). 2. Ернандес (США). 3. Байлз (США).

Кінний спорт. Індивідуальна першість. Виїздка. Довільна програма. Жінки. 1. Дюжарден (Велика Британія). 2. Верт (Німеччина). 3. Шпреє (Німеччина).

Важка атлетика. Чоловіки. 105 кг. 1. Нурудінов (Узбекистан). 2. Мартіросян (Вірменія). 3. Зайчіков (Казахстан).

***

Лідери медального заліку:

1. США — 75 нагород (26 золотих, 23 срібні, 26 бронзових).

2. Велика Британія — 41 (16, 17, 8).

3. Китай — 46 (15, 14, 17)...

Україна, на жаль, опустилася на 50-те місце: 5 нагород (0, 4, 1). Але поки Ігри тривають, ми не втрачаємо надії на краще.

Украдене «золото»

Не таємниця: усі ми дуже сподівалися, що першу золоту медаль Україні принесе саме борець греко-римського стилю чинний чемпіон Світу і Європи Жан Беленюк. І цей блискучий атлет, справжній воїн був гідний найвищої відзнаки. Але киянина позбавили титулу, так здалося, не без допомоги підступних інсинуацій.

До фіналу у категорії 85 кг наш атлет дістався, мов на одному подиху, — легко і переконливо. В 1/8 фіналу він переміг борця з Єгипту Агмеда Саада (9:0), у чвертьфіналі здолав болгарина Ніколая Байракова — 10:1. А в півфіналі взяв гору над представником Білорусі Джавідом Гамзатовим — 6:0.

У фінальній сутичці суперником нашого атлета став грузин Давіт Чакветадзе, котрий виступає за Росію. Перша половина поєдинку проходила в майже рівній боротьбі. Суперники, либонь, не поспішали ризикувати. Хоча рефері (за дивним збігом обставин — грузин) першим у партер поставив українця. Жан вистояв. А через десяток секунд у партер поставили його суперника. І Беленюк скористався шансом, заробив два бали.

А от після перерви в діло активно, не червоніючи, взялися судді. Спочатку вони дали очко Чакветадзе за те, що наш борець занизько тримав голову. І поставили його в партер. Цією нагодою «росіянин» уже скористався. Але, дивина та й годі, йому, незрозуміло за що, дали одразу аж... чотири бали.

Поступаючись 2:7, Беленюк уже нічого не міг зробити за ту хвилину, яка залишалася до кінця сутички. Остаточний рахунок протистояння — 2:9...

З отакими неприємними пригодами замість золотої дісталася нам четверта срібна нагорода.

***

Одразу після нагородження Беленюк відповів на запитання журналістів.

— Неприємно закінчувати турнір поразкою, але медаль є медаль, я цього прагнув. Моє правило таке: якщо вже ти виходиш до фіналу, то треба віддавати всі сили і вміння, щоб виграти. Але мені не поталанило.

— Як оцінюєте суддівство в другому періоді?

— У Росії дуже потужна федерація, тому судді, як правило, прихильні до російських борців. Вони мене надто довго тримали в партері. Перший партер я відстояв бездоганно. А в другому зрозумів, що мене триматимуть у партері доти, доки суперник не виконає прийом. Мети досягли. А ще і я «допоміг», зачепивши його за ногу.

Мене дуже довго тримали, практично весь період. Такого не має бути. Якби йому два бали дали, то за рахунку 2:2 ще можна було б боротися. А за 2:7 мені потрібно було його розкривати... Одне слово, сутичка в другому періоді пішла не за моїм сценарієм. Вірніше, мені не дали його здійснити. Тому зламати хід поєдинку в мене не вийшло.

— Хіба це справедливо, коли все вирішується не за спортивним принципом?

— На жаль, таке було, є й буде. Люди, країни цінують олімпійські медалі, вкладають гроші в спорт на всіх рівнях — в атлетів, базу й у те, щоб на змаганнях їх добре й «чесно» судили. Віддавали їм перевагу перед іншими спортсменами. Тому нам потрібно бути сильнішими на голову, щоб без запитань в усіх вигравати. Ми не здаємося й продовжимо працювати з надією, що й на нашу вулицю прийде свято.

— Для вас олімпійська медаль — це реалізація дитячої мрії?

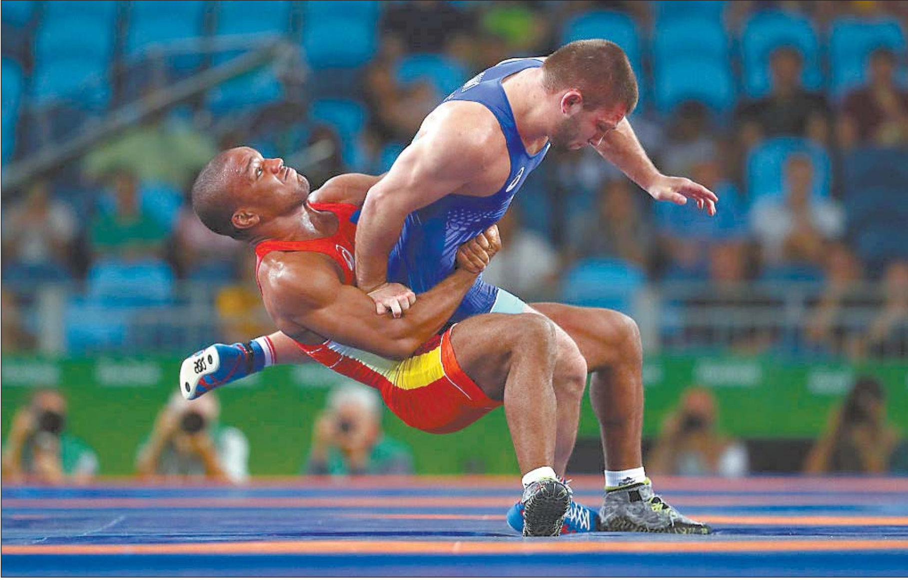
— Так. Я її здобув, цю медаль. Але краще вже була б «бронза», ніж «срібло». Бронзову нагороду ти виграєш, у тебе від цього гарний настрій. А тут поразка. Звичайно, я радий, що маю олімпійську медаль, але я дуже засмучений, бо не виправдав сподівання багатьох уболівальників, які за мене переживали. Це дуже сумно.

— Чи маєте мотивацію йти до «золота» на наступних Іграх? Може, «срібло» підштовхне вас до цього ще сильніше?

— Я себе цим заспокоюю. Хоча мені дуже прикро. Чакветадзе — дуже сильний хлопець, з яким важко боротися. Мені необхідно добре промацати суперника, ретельно його проаналізувати, а вже потім я можу швидко провести сутичку. Але його так і не промацв. Хоча, повторюю, перший період був повністю під моїм контролем, усе було гаразд, але почали довго тримати в партері... Отже, фінал не вдався.

— Цьому супернику ви програли вже втретє поспіль?

— Так. Але я в нього двічі вигравав на молодіжному рівні. Тоді була зовсім інша ситуація — він виступав за Грузію. Але відколи перейшов до Росії, я його не можу обіграти, не дають...

Атакує Жан Беленюк.

Фото www.rio2016.com.

Сторінку підготував Геннадій БРАНИЦЬКИЙ

Над номером працювали: Віктор ЧАМАРА, Тетяна УВЄРОВА, Наталя ЯРЕМЕНКО.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2016 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 20 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 16 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 50 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 60000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 49161

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua

